Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 2036 | 4 PAGINI — 20 BANI | joi 17 noiembrie 1955

Utemişti, tineri — să întîmpinăm cu cinste Congresul partidului!

OAMENII MUNCII de la oraşe şi sate, tineretul patriei noastre a primit cu bucurie şi însufleţire vestea convocării în ziua de 23 decembrie 1955 a celui de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn, eveniment de seamă în viaţa poporului nostru muncitor.

Partidul comuniştilor, partidul celor mai devotaţi luptători pentru fericirea poporului, este înconjurat cu dragoste şi recunoştinţă de către tînăra generaţie a patriei noastre. Fiecare tînăr sau tînără din orice colţ al ţării, din orice domeniu de activitate înţelege mereu mai bine că cucerirea dreptului la o viaţă plină de perspective, care a descătuşat forţele creatoare, entuziaste ale tineretului se datoreşte partidului comuniştilor. Dar partidul nu a dat tineretului numai dreptul la o viaţă fericită ci i-a dat şi sensul vieţii, ţelul nobil al luptei pentru construirea socialismului în patria noastră.

„La noi în ţară, sub soarele regimului democratic, arăta tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, tineretul are putinţa să-şi dea energia şi avîntul pentru a construi o viaţă mai bună pentru el şi întregul popor. In fiecare kilometru de şosea, în fiecare cărămidă pusă, tinerii noştri văd chezăşia viitorului luminos care se deschide în faţa ţării noastre... Noi construim nu numai o ţară nouă, ci şi un tineret nou, un cetăţean nou al ţării noastre".

Tineretul iubeşte partidul clasei muncitoare ca lumina ochilor şi vede în îndrumarea şi conducerea partidului chezăşia împlinirii şi în viitor a năzuinţelor şi visurilor sale cele mai îndrăzneţe.

Vestea convocării celui de al II-lea Congres al P.M.R. a dat un nou şi puternic avînt întregii activităţi a poporului muncitor. Eroica noastră clasă muncitoare, ţărănimea muncitoare şi intelectualitatea au hotărît să obţină noi şi însemnate succese în cinstea acestui mare eveniment. Aşa cum este şi firesc tineretul, cu energia şi entuziasmul său specific, poate şi trebuie să aducă o contribuţie de seamă în lupta pentru realizarea acestor succese. Planul de măsuri cu privire la mobilizarea tineretului în întîmpinarea celui de al doilea Congres al P.M.R. adoptat de plenara a III-a a C. C. al U.T.M. are în vedere marile posibilităţi ale tineretului de a-şi ridica pe o treaptă mai înaltă activitatea în domeniul producţiei industriale şi agricole, al învăţăturii etc. astfel încît să crească în mod simţitor participarea sa la traducerea în viaţă a politicii partidului nostru.

In actuala perioadă de întîmpinare a celui de al II-lea Congres al P.M.R., oamenii muncii din industrie luptă cu avînt sporit pentru realizarea înainte de termen a prevederilor ultimului an al planului cincinal şi trecerea cu succes la cel de al doilea cincinal. Poporul nostru este ferm convins că linia partidului de dezvoltare cu precădere a industriei grele, cu pivotul ei, industria constructoare de maşini — este singura linie politică justă care asigură dezvoltarea întregii economii naţionale, ridicarea nivelului de trai al maselor muncitoare. Cu multă însufleţire oamenii muncii şi-au luat numeroase angajamente pentru sporirea producţiei şi productivităţii muncii, pentru realizarea de cît mai multe economii, pentru îmbunătăţirea calităţii şi reducerea preţului de cost al produselor, pentru realizarea unor cît mai mari acumulări socialiste peste plan. Participarea cu succes a tineretului la realizarea acestor angajamente depinde în cea mai mare măsură de felul în care organizaţiile U.T.M., conduse şi îndrumate de organizaţiile de partid, vor şti să mobilizeze pe tinerii muncitori în cadrul întrecerii socialiste. Experienţa de pînă acum a dovedit cu prisosinţă că spiritul de întrecere însufleţeşte pe tineri în vederea obţinerii unor realizări însemnate, îi căleşte în lupta cu greutăţile, le întăreşte spiritul de disciplină şi îi face să înveţe mai dîrz pentru a obţine o calificare cît mai înaltă. Iată de ce organizaţiile U.T.M. trebuie să aibă pe primul plan al preocupărilor lor antrenarea unui număr cît mai mare de tineri la întrecerea socialistă. In numeroase întreprinderi tineretul şi-a luat de acum angajamente precise în cinstea Congresului partidului. Sub conducerea organizaţiilor de partid, organizaţiile U.T.M. în colaborare cu organele sindicale şi conducerile întreprinderilor trebuie să organizeze în toate locurile de muncă consfătuiri de producţie ale brigăzilor de tineret, secţiilor, sectoarelor şi schimburilor tineretului, în care, pe baza analizei posibilităţilor concrete, să se stabilească obiectivele şi angajamentele în muncă ale tineretului în cinstea măreţului eveniment.

Nu există domeniu de activitate din industrie în care tineretul să nu se afirme ca un luptător entuziast pentru înfăptuirea sarcinilor partidului. In cinstea Congresului partidului, tinerii mineri din Valea Jiului vor da patriei 3.000 tone cărbune peste plan, tinerii oţelari de la Hunedoara vor da 4.000 tone oţel peste plan, tinerii petrolişti din regiunea Ploeşti vor repune în exploatare 15 sonde părăsite, iar alte 10 sonde ale tineretului în curs de forare, vor fi puse în exploatare înainte de termen. Acelaşi patriotism şi dragoste fierbinte faţă de partid îi animă şi pe tinerii brigadieri de pe şantierele naţionale ale tineretului „Ozana-Cracău", care au terminat lucrările prevăzute înainte de termen şi „Cerna-Jiu" care vor încheia curînd lucrările prevăzute pentru acest an şi vor da în exploatare două căi ferate. Munca tineretului pe şantierele patriei a fost întotdeauna apreciată de partid şi de guvern. Increderea pe care o are conducerea partidului şi guvernului în tineret s-a manifestat odată mai mult prin declararea şantierului hidrocentralei „V. I. Lenin" ca şantier naţional al tineretului. Acestei încrederi tinerii brigadieri de pe toate şantierele îi vor răspunde prin îmbunătăţirea continuă a muncii lor, astfel ca angajamentele ce şi le-au luat să fie întocmai îndeplinite.

O minunată iniţiativă tinerească, menită să contribuie la dezvoltarea industriei noastre, s-a desfăşurat cu succes în cursul acestui an. Este vorba de strîngerea de metale vechi pentru cuptoarele Martin. Dar posibilităţile în această direcţie sînt departe de a se fi epuizat. In cinstea Congresului partidului alte zeci şi zeci de vagoane vor transporta spre centrele siderurgice cele 3.500 tone metal vechi pe care îl vor strînge tinerii din oraşele şi satele patriei.

Analizînd angajamentele pe care tineretul din industrie şi le-a luat în cinstea Congresului partidului, Plenara a III-a a C.C. al U.T.M. a atras atenţia organelor şi organizaţiilor U.T.M. asupra importanţei ridicării sub toate aspectele a nivelului activităţii lor. Plenara a indicat o serie de măsuri menite să contribuie practic la mobilizarea tineretului în lupta pentru realizarea şi depăşirea angajamentelor luate. In această direcţie de o mare însemnătate este crearea în diferite întreprinderi a noi posturi utemiste de control şi brigăzi complexe de economii precum şi întărirea celor existente, antrenarea tineretului la schimburile de onoare, organizarea de acţiuni ale tineretului pentru întreţinerea utilajelor şi instalaţiilor ş.a. Organizaţiile U.T.M. din industrie trebuie să intensifice munca educativă în rîndurile tineretului pentru a determina o creştere simţitoare a spiritului de răspundere în muncă, dezvoltarea grijii pentru avutul obştesc, pasiunea pentru însuşirea cît mai temeinică a meseriei şi pentru a forma o puternică opinie publică împotriva leneşilor şi chiulangiilor.

In faţa tineretului muncitor din industrie stau sarcini mari şi de răspundere. Dar nu odată tinerii muncitori, cărora partidul le-a deschis în viaţă perspective nebănuite de dezvoltare, şi-au dovedit patriotismul înflăcărat, credinţa nestrămutată în victoria cauzei partidului. In cinstea Congresului partidului, îndrumaţi şi mobilizaţi de către organizaţiile U.T.M., ei vor dovedi odată în plus că merită pe deplin să păşească în primele rînduri ale tineretului patriei noastre.

Cu aceeaşi bucurie ca şi tinerii muncitori întîmpină tineretul de la sate cel de al II-lea Congres al P.M.R. Plenara C.C. al U.T.M. a acordat o mare atenţie activităţii organizaţiilor U.T.M. de la sate, subliniind necesitatea întăririi muncii politice în rîndul tinerilor ţărani muncitori. Tineretului îi este specifică dorinţa de a se avînta în lupta pentru victoria a ceea ce este nou şi înaintat, pentru introducerea în viaţă a tot ceea ce ştiinţa şi tehnica modernă creează pentru uşurarea muncii şi îmbunătăţirea vieţii oamenilor. Iată de ce partidul cere organizaţiei noastre să mobilizeze activ forţa tineretului de la sate în vederea transformării socialiste a agriculturii.

In cinstea Congresului partidului, tinerii de la sate sînt hotărîţi să-şi intensifice activitatea în toate domeniile. Revine organizaţiilor U.T.M. sarcina de a îndruma această activitate, sporind contribuţia tineretului în munca pentru crearea pe baza liberului consimţămînt de noi asociaţii simple, întovărăşiri agricole şi gospodării agricole colective şi pentru consolidarea celor existente. Utemiştii şi tinerii de la sate pot şi trebuie să fie propagandişti înflăcăraţi ai avantajelor ce le oferă munca în comun pe mari suprafeţe şi cu mijloace mecanizate. Ei trebuie să muncească neobosit pentru convingerea familiilor lor şi a tuturor ţăranilor muncitori cu gospodărie individuală asupra justeţii politicii partidului de transformare socialistă a agriculturii, singura care poate asigura celor ce muncesc pe ogoare un trai mereu mai îmbelşugat.

In toamna aceasta în faţa oamenilor muncii de pe ogoare, a stat sarcina efectuării unui mare volum de lucrări agricole. Organizaţiile U.T.M. sînt chemate să contribuie prin mobilizarea tinerilor ţărani muncitori, la însămînţarea cu grîu şi alte culturi de toamnă a întregii suprafeţe planificate, la executarea arăturilor adînci pentru însămînţările de primăvară pe întreaga suprafaţă planificată.

Organele şi organizaţiile U.T.M., sub conducerea organizaţiilor de partid, au datoria să creeze brigăzi de tineret în toate S.M.T. şi G.A.S., să extindă iniţiativa folosirii întregii capacităţi de lucru a maşinilor şi tractoarelor prin utilizarea cuplajelor şi agregatelor complexe, să intensifice întrecerea pentru titlul de „cel mai bun tractorist" şi „cea mai bună brigadă de tractoare", în vederea realizării de lucrări de cea mai bună calitate, economii la carburanţi şi piese de schimb şi obţinerea de 1000 hantri anual pe tractor. Să se extindă larg iniţiativa organizaţiei de bază U.T.M. din Armăşeşti pentru crearea echipelor de ajutorare reciprocă în lucrările agricole de toamnă.

O contribuţie de seamă trebuie s-o aducă tineretul în sprijinirea acţiunilor de interes obştesc pentru plantarea pomilor, întreţinerea pepinierelor existente şi crearea de noi pepiniere, depozitarea şi însilozarea furajelor, efectuarea de construcţii pentru buna iernare a animalelor şi alte construcţii locale de interes obştesc: poduri, cămine culturale, repararea drumurilor etc.

Indeplinirea la timp şi integral a obligaţiilor faţă de stat este o înaltă

(Continuare în pag. 3-a)

De la şantierul naţional al tineretului Ozana-Cracău

Calea ferată a fost dată în folosinţă

Zilele acestea pe şantierul naţional al tineretului Ozana-Cracău, a fost dată în folosinţă linia ferată forestieră între Dolia şi Pipirig.

Primele garnituri de tren forestier, încărcate cu buşteni de la exploatările dinspre Dolia au sosit în staţia Pipirig. Primii metri cubi de lemn destinat prelucrării au fost transportaţi pe noua cale ferată! Vor urma zeci, sute, mii, sute de mii. Noua cale ferată forestieră deschide masivul păduros dinspre Dolia, dînd posibilitatea exploatării lui normale.

Pentru a construi această cale ferată, luni de zile au lucrat aici sute de tineri brigadieri. Ei au venit pe şantier în primăvară. Şi iată: nici nu s-a încheiat anul iar calea ferată a fost dată în folosinţă.

Infruntînd greutăţile impuse de intemperii şi teren, brigadierii au cinstit preţuirea ce le-a fost acordată de a lucra pe un şantier naţional al tineretului. Darie Vasile, comandant de brigadă, a lucrat şi la Bicaz. Aici, pe şantierul Ozana-Cracău a dovedit din nou prin munca sa dragostea de patrie, ataşamentul faţă de organizaţie. Ca el au muncit cu abnegaţie şi Curcă Vasile şi brigadierele Frentz Aurica, Dobre Nastasia şi secretarul organizaţiei de bază U.T.M. de la sectorul II, Moşu Nicolae şi mulţi alţi tineri.

Darea în folosinţă a liniei ferate a fost o dovadă grăitoare a dragostei brigadierilor faţă de partid. Cu săptămîni în urmă ei s-au angajat să lucreze astfel încît primul tren forestier să circule pe noua linie înainte de Congresul partidului. Acum brigadierii pot spune: „Ne-am îndeplinit angajamentul. Astfel cinstim Congresul partidului".

Incheindu-se lucrările, mulţi brigadieri vor pleca la Bicaz, continuînd şi îmbogăţind astfel tradiţia şantierelor naţionale ale tineretului, sădită cu ani în urmă la Ceanu Mare-Cluj, Salva-Vişeu şi Bumbeşti-Livezeni.

Cu toate că brigadierii vor pleca din părţile Ozanei multă vreme va stărui amintirea zilelor în care ei au dat bătălia cu apa, aşezînd 22 de poduri, cu solul întinzînd kilometri de terasament, construind o nouă cale ferată.

Cinste vouă tineri brigadieri care v-aţi îndeplinit cuvîntul dat!

In cinstea Congresului partidului

Au terminat însămînţările

In regiunea Piteşti campania însămînţărilor de toamnă a fost încheiată. Şi în toamna acestui an au fost fruntaşe gospodăriile agricole de stat şi gospodăriile agricole colective care, respectînd angajamentele luate în cinstea Congresului partidului, au terminat campania de însămînţări încă de la 25 octombrie.

De asemenea, ţăranii muncitori din raioanele Topoloveni, Costeşti, Găeşti şi Slatina au terminat însămînţările la 1 noiembrie, raioanele Costeşti şi Topoloveni depăşind planul cu 4 şi respectiv 2 la sută.

Paralel cu însămînţările, ţăranii muncitori din regiunea Piteşti au executat arături adînci de toamnă în proporţie de 62 la sută. Sînt fruntaşe raioanele Slatina şi Costeşti care şi-au îndeplinit planul arăturilor de toamnă în proporţie de peste 90 la sută. De asemenea planul de desţeleniri pe regiune a fost îndeplinit în proporţie la peste 50 la sută.

CU PLANUL ANUAL ÎNDEPLINIT

La numai cîteva zile după îndeplinirea planului anual de producţie de către mecanizatorii de la S.M.T. Făurei, şi mecanizatorii de la S.M.T. 1 Mai Brăila au îndeplinit planul anual cu 10 zile mai de vreme faţă de angajamentul luat.

In acest an, datorită înzestrării staţiunii cu noi maşini şi utilaje moderne şi a lucrărilor de bună calitate, producţiile planificate la cele 6 gospodării agricole colective şi 13 întovărăşiri agricole, care au lucrat cu mecanizatorii de la această staţiune, au fost mult depăşite. Astfel, colectiviştii din Chişcani pe ogoarele cărora au lucrat tractoriştii din brigada a 8-a condusă de Mircea Marin, au recoltat în medie 2.000 kg. de grîu şi 3.700 kg. de porumb boabe la hectar, iar cei din Mărtăceşti 2.200 kg. de grîu şi 3.600 kg. porumb boabe la hectar.

In întrecerea pornită pentru titlul de „brigadă fruntaşă" şi „tractorist fruntaş pe staţiune" cele mai frumoase rezultate le-au obţinut tractoriştii din brigada condusă de Lupu Constantin care şi-au depăşit planul anual cu 174 şi utemistul Ilie Epuraş cu 211 la sută.

Sonde date producţiei înainte de termen

PLOEŞTI (de la corespondentul nostru).

Brigada de tineret din cadrul oficiului de foraj Moreni, condusă de tinerii Heisenberge Heineric şi Rusu Marin, maiştrii sondori, obţine succese deosebite în muncă. Cu ajutorul primit din partea tovarăşului Marinoiu Ion, membrii acestei brigăzi şi-au însuşit treptat metodele avansate de lucru, ca: forajul rapid, forajul cu apă şi mica mecanizare. Brigada a dat pînă acum producţiei cinci sonde cu 7 pînă la 10 zile mai devreme faţă de sarcina de plan şi cu un debit de ţiţei mărit faţă de cel prevăzut. Cînd au început forajul la cea de a şasea sondă tinerii sondori s-au angajat ca în cinstea celui de al II-lea Congres al partidului sonda să fie dată producţiei înainte de termenul fixat.

Zilele acestea brigada de tineret îndrumată neîncetat de tovarăşul Marinoiu Ion a început forajul la cea de a doua sondă în cinstea Congresului, a şaptea la număr, din anul acesta. Membrii brigăzii s-au angajat ca această sondă să fie dată producţiei cu 15 zile mai devreme.

Cresc viitorii constructori

CLUJ (de la corespondentul nostru).

— Bîrnea, n-ai pus bine cărămida! Priveşte-o de la distanţă. E strîmbă.

Nicodim Bîrnea nu spuse nimic. Îi era ciudă. Cînd am să lucrez şi eu aşa, ca maistrul Eugen sau Francisc? — se întreba el. Privi cărămida mai bine. Maistrul avea dreptate. Lovi cărămida de cîteva ori cu ciocanul într-o parte şi alta.

— Aşa Bîrnea! se auzi din nou vocea maistrului Eugen Molnar. Ţine bine minte, fătul meu: cea mai grea parte a unei construcţii e colţul. Tocmai ceea ce faci tu acum. Dacă ai învăţat să clădeşti bine un colţ de casă, restul merge mai uşor.

Bîrnea nu era singurul asupra căruia maistrul Molnar îşi îndrepta atenţia. De la Bîrnea maistrul trecea la Gheorghe Lăpăduş, Ludovic Antal, Romulus Macovei şi pe la alţi elevi ai şcolii profesionale de construcţii. Munca e grea dar frumoasă, le spunea maistrul.

...S-a întîmplat în urmă cu cîteva luni de zile. Elevii ultimului an al Şcolii profesionale de construcţii nr. 4 din Cluj, începuseră perioada de practică. Aşa cum se exprimase directorul şcolii, luase sfîrşit perioada copilăriei şi începea etapa pregătitoare pentru viaţa de muncă şi creaţie. In acest scop, conducerea şcolii s-a angajat să execute cu propriile forţe diferite lucrări de proporţii mai mari decît în anii trecuţi, care să permită elevilor să-şi desăvîrşească meseria. Astfel, au fost încheiate contracte pentru construirea unor locuinţe muncitoreşti, o baie pentru ceferişti, mobilierul necesar unei bombonerii moderne, o seră experimentală şi altele. Elevii se simţeau mîndri. Unii parcă vedeau clădirile terminate.

Pe umerii maiştrilor apăsa de această dată răspunderea de a îmbina teoria cu practica pentru ca elevii să devină buni muncitori. Munca nu era tocmai uşoară. Neîncrederea firească multor începuturi, a fost spulberată curînd. Elevii constructori muncesc sub supravegherea părintească a maiştrilor. Utemistul Bîrnea, ca şi ceilalţi elevi, îmbrăcaţi în salopete, lucrează în orele de practică ca nişte adevăraţi zidari.

Unele din construcţii se află într-un stadiu înaintat. Elevii constructori împreună cu maiştrii, s-au angajat ca în cinstea celui de al doilea Congres al partidului să grăbească şi mai mult ritmul lucrărilor. Ei sînt hotărîţi să termine construcţia cît mai curînd posibil. Atunci va fi pentru viitorii constructori şi pentru maiştrii o adevărată sărbătoare. Pentru prima dată în viaţa şcolii lor, elevii împreună cu maiştrii trec un asemenea examen. Maiştrii vor avea satisfacţia că reuşesc să pregătească cadre capabile necesare şantierelor noastre, iar elevii constructori — satisfacţia că au făcut un pas serios spre însuşirea meseriei alese.

Secţii milionare

ARAD (de la corespondentul nostru). — De mai multe luni, la intrarea în uzinele de vagoane „Gheorghe Dimitrov" pe un perete era expus un steag ce vestea întrecerea pentru obţinerea titlului de secţie milionară.

De cîteva zile steagul flutură în secţia vagonaj — drept răsplată pentru strădunţa depusă în obţinerea de cît mai multe economii. De cînd a fost iniţiată întrecerea pentru obţinerea titlului de secţie milionară şi pînă în aceste zile cînd munca se desfăşoară şi mai intens în cinstea Congresului partidului, secţia vagonaj a realizat economii în valoare de 2.276.929 lei.

La obţinerea acestor economii şi-au adus din plin contribuţia şi brigăzile U.T.M., printre care şi brigada U.T.M. nr. 1 condusă de Badea Pantelimon care lucrează în contul anului 1957.

Secţia vagonaj e urmată apoi de secţiile metalurgice, turnătorie şi forje, care au realizat economii în valoare de 1.851.840 lei şi de secţia finisaj cu o realizare de 1.035.182 lei economii.

Fruntaşi ai recoltelor bogate

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Suceava s-au angajat să obţină anul acesta 598.961 tone de cereale. Ei au raportat în aceste zile partidului că şi-au depăşit angajamentul cu mai bine de 27.000 tone cereale. Acest succes se datoreşte în bună parte eforturilor depuse de oamenii muncii de pe ogoare pentru realizarea unei producţii sporite de cereale la hectar şi respectării regulilor agrotehnice în lucrarea pămîntului. In acest an, peste 90 la sută din producătorii agricoli au semănat culturile la timpul optim şi au făcut la vreme lucrările de îngrijire şi recoltat. O seamă de gospodării agricole colective, întovărăşiri agricole şi ţărani muncitori cu gospodării individuale s-au înscris în acest an în rîndul fruntaşilor recoltelor bogate. Colectiviştii din Todireni au obţinut o producţie medie de 3.600 kg. de orz la ha., cei din Săveni 2.200 kg. de grîu la ha., întovărăşiţii din comuna Trestiana 3.200 kg. de porumb boabe la ha., cei din Vereşti 3.500 kg. de porumb boabe la ha. etc. Au obţinut producţii frumoase şi mulţi ţărani muncitori cu gospodării individuale.

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Suceava pregătesc terenurile ce vor fi însămînţate anul viitor, executînd arături adînci de toamnă. La executarea acestei lucrări colectiviştii sînt fruntaşi, realizînd pînă acum peste 50 la sută din plan. Colectiviştii din raionul Dorohoi au efectuat pînă acum arături adînci de toamnă pe 93 la sută din suprafeţele planificate.

Succesele tinerilor forestieri

SUCEAVA (de la corespondentul nostru).

Pe rîul Dorna sau Dornişoara în fiecare zi se îndreaptă spre combinatul forestier „Bernat Andrei" din Vatra Dornei multe plute. Muncitorii forestieri prind plutele la mal, le desfac şi sortează buştenii pentru diverse destinaţii. Unii buşteni sînt sortaţi pentru „lemn de mină" alţii sînt retezaţi şi daţi în hala de gatere a combinatului forestier, unde sînt transformaţi în scînduri necesare multor şantiere din ţară. Utemistul Todireanu Traian lucrează la prinsul şi spartul plutelor. Organizîndu-şi bine munca el reuşeşte să depăşească zilnic norma cu 26 la sută. Echipa de retezători condusă de Volosciuc Alexandru obţine de asemenea rezultate grăitoare. Zilnic ea realizează 90 pînă la 100 m³ în loc de 36 m³ buşteni retezaţi.

Produse noi în cinstea Congresului

Colectivul fabricii „Independenţa"-Sibiu s-a angajat să realizeze în cinstea celui de al 2-lea Congres al P.M.R., două produse noi: presa de cărămizi pentru industria materialelor de construcţii şi deflegmatorul pentru ape amoniacale (aparat folosit la purificarea apei).

Entuziasmul cu care a muncit colectivul întreprinderii a făcut posibil ca pînă la 15 noiembrie să se termine deflegmatorul pentru ape amoniacale, iar presa de cărămizi să fie realizată în proporţie de peste 90 la sută. In acelaşi timp, muncitorii de aici au terminat presele de vinificaţie destinate unităţilor viticole.

Creşte gospodăria colectivă

...Era pe la începutul lui iunie 1950... Cu puţină vreme în urmă, 49 familii de ţărani muncitori îşi uniseră ogoarele la un loc, înfiinţînd gospodăria agricolă colectivă „Vasile Roaită" din satul Oprişeneşti, raionul Filimon Sîrbu.

Colectiviştii îşi aduceau inventarul agricol la sediul gospodăriei. Veneau mereu atelaje şi unelte de muncă. Se strînseseră vreo 25—30 perechi de cai pentru muncă, căruţe, unelte agricole. Inco'o — nimic.

— Ei, fraţilor, multă bogăţie am avut noi pînă acum — a zis un colectivist mai şugubăţ din fire. Şi nici în colectivă n-am adus mare bogăţie...

— N-am adus, dar vom avea — i-a luat un altul vorba, căutînd să-i îmbărbăteze pe colectivişti. „Da, n-am adus bogăţie în colectivă — au repetat alţii — dar vom avea!".

★

Au trecut de atunci doar cinci ani. In cinci ani — ar putea spune cineva — se pot face multe. Nu totdeauna. Intrebaţi-l pe Ştefan Bărbuceanu, colectivist din Oprişeneşti, să vedeţi dacă nu-i aşa. S-a străduit el, înainte, vreme îndelungată să-şi construiască o casă, dar n-a reuşit. In aceşti ani de muncă colectivă, Ştefan Bărbuceanu şi-a ridicat însă casă nouă.

In aceşti cinci ani colectiviştii au înfăptuit multe lucruri frumoase. Nu seamănă nici pe departe gospodăria colectivă de acum din Oprişeneşti cu cea din 1950. Mulţi dintre colectivişti îşi amintesc şi acum acele cuvinte rostite la început de drum nou: „N-am adus bogăţie, dar vom avea"... De-a lungul acestor ani, în gospodărie a început să pătrundă bogăţia. Lucrînd pămîntul cu mijloace mecanizate şi după metode agrotehnice înaintate, colectiviştii au obţinut de la un an la altul recolte tot mai bogate. Aceasta le-a dat putinţa să dezvolte necontenit gospodăria lor colectivă. O atenţie deosebită au dat-o fermei zootehnice. Şi numărul animalelor a crescut mereu. Astăzi, gospodăria are 34 boi şi 104 cai numai pentru muncă. Iar ca animale de prăsilă — 20 de vaci mulgătoare (la care se adaugă 31 capete tineret), 21 scroafe de prăsilă (în afară de alţi 80 de purcei) şi peste 660 oi şi miei la un loc. Numai în anul acesta ferma zootehnică a mai crescut cu încă 7 vaci de lapte şi o juncă, 229 oi, 20 stupi şi 510 pui de găină de rasă.

Dezvoltarea fermei zootehnice a adus colectiviştilor venituri însemnate. Din valorificarea laptelui, a brînzei, lînii, mieilor, purceilor etc., colectiviştii au realizat venituri frumoase.

Dezvoltînd ferma zootehnică, colectiviştii s-au îngrijit şi de adăposturi corespunzătoare pentru animale. In anul acesta a fost construită, de pildă, o maternitate pentru scroafe, cu boxe bine amenajate. Se construieşte de asemenea un padoc pentru păsări, un saivan pentru oi etc. Saivanul — după cum vor colectiviştii — va avea o cameră pentru însămînţări artificiale, cameră pentru fătări, va fi amenajat aşa cum cer regulile zooveterinare.

Iată, în fotografiile alăturate, cîteva aspecte din munca colectiviştilor de la ferma zootehnică a gospodăriei.

Anica Sîrbu (fotografia nr. 1) lucrează încă de anul trecut ca îngrijitoare la păsări. Deşi este tînără, a căpătat multă experienţă în această muncă. Îi plac păsările şi le îngrijeşte cu dragoste.

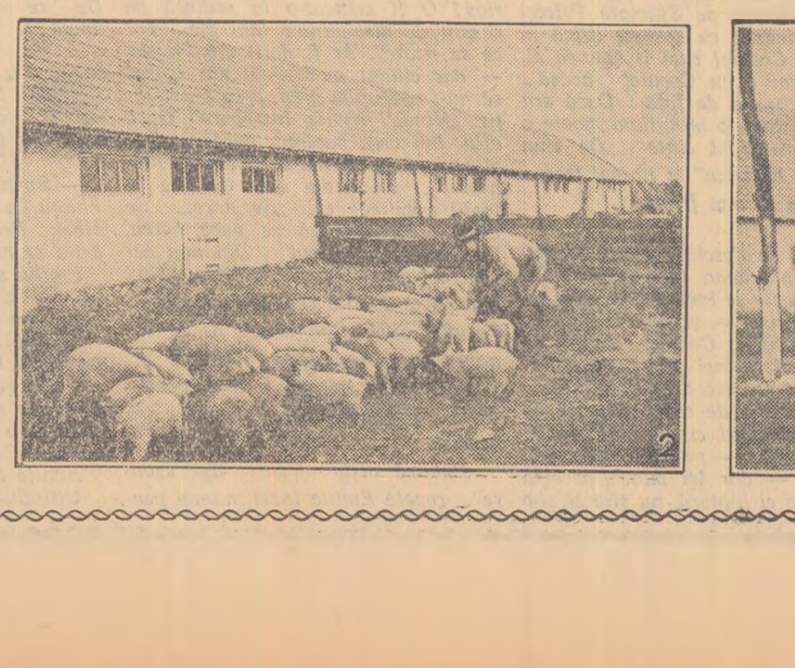
Aceeaşi grijă dovedeşte şi colectivistul Nicolae Trîmbiţaşu pentru porcii şi purceii pe care-i are sub supravegherea sa. Îi hrăneşte la ore fixe, îi îngrijeşte cu atenţie. Iată-l în fotografia nr 2, dînd mîncare purceilor.

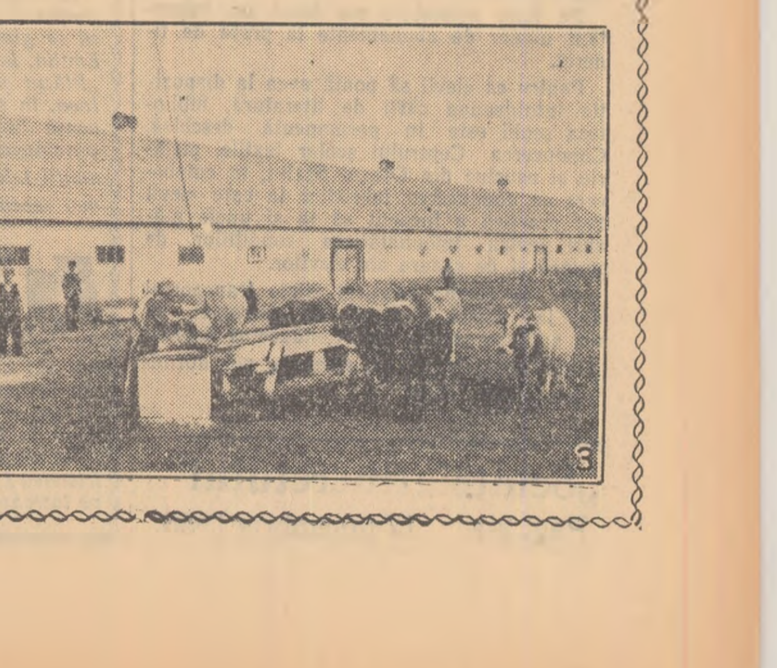
...Pentru vaci — este ora cînd trebuie adăpate. Colectivistul Nicu Cotigă a scos cîteva vaci din grajd şi le-a adus la fîntînă. (fotografia nr. 3).

Acum — fără îndoială — colectiviştii din Oprişeneşti sînt mult mai bogaţi decît în 1950. Dar toate acestea nu sînt decît un început... Şi acest început este promiţător.

M. N. CIRSTEA

Instructorul de pionieri învaţă

Otto Indig e un băiat înalt, blond, cu ochi albaştri, în care stăruie tot timpul o privire examinatoare. Acum, la 19 ani împliniţi, ştie ce vrea să realizeze în viaţă. Nu l-a auzit careva vorbind vreodată despre „misiunea nobilă a educatorului", despre pasiune, întrebuinţînd fraze mari şi răsunătoare, dar de cinci ani de cînd e utemist niciodată munca de instructor de pionieri nu l-a plictisit sau nu i s-a părut prea grea.

Otto a primit această muncă pe cînd era încă elev la Liceul de băieţi nr. 2. Învăţa bine, avea mulţi prieteni, era pasionat de sport — făcea parte şi din echipa de fotbal a şcolii. Ceasurile lui se împărţeau chibzuit între învăţătură şi viaţa de colectiv a clasei. Îndată ce a devenit instructor de detaşament, aceasta s-a integrat firesc în viaţa lui. După trei ani, în ultimul an de cursuri, a devenit instructor superior la Şcoala elementară nr. 18. Şcoala medie a terminat-o cu rezultate foarte bune. Apoi Otto s-a dedicat exclusiv acestei munci străduindu-se să răspundă sutelor de cerinţe complicate pe care le ridică educaţia copiilor.

În şcoală îndrăgise mult studiul limbilor străine, în special al limbii ruse. Aceasta a făcut ca, la absolvirea clasei a X-a, Otto să aibă cunoştinţe temeinice, care-i permit să urmărească presa sovietică şi să citească şi cărţi mai uşoare de literatură. Nici cărţile de pedagogie nu-i rămîn străine. Cîte probleme nu se ridică în munca din unitate! Otto lucra şi la Casa pionierilor şi în activul comitetului orăşenesc U.T.M. Abia păşise pragul copilăriei şi se ocupa cu grijă, ca un frate mai mare, de educaţia copiilor. Învăţa în cercul de Istorie a Partidului Muncitoresc Romîn, citea mai tot ce-i cădea în mînă.

Otto Indig înţelesese însă un lucru esenţial: că nu-i de ajuns să se preocupe de multe probleme, să citească, să fie la curent cu viaţa culturală, pentru că munca lui îi cere să fie priceput în multe domenii, să cunoască multe lucruri practice. Copiii au pasiuni deosebite, caractere diferite şi instructorul trebuie să dea fiecăruia cîte ceva. Elevii care au absolvit anul acesta clasa a VII-a — de pildă — erau pasionaţi de aeromodelism. Leel'össy Gheorghe, Csegődi Tiberiu, Nemeş Ludovic şi Todor Alexandru au fost chiar premiaţi la un concurs interregional al pionierilor aeromodelişti. Ei frecventau cercul de la Casa pionierilor, dar mai lucrau şi acasă şi la şcoală, iar cunoştinţele de matematică şi fizică nu le ajungeau. Uneori se încurcau la calcule, alteori calculele ieşeau perfect şi în construcţie ceva nu era totuşi în ordine. Otto ajuta, punînd la dispoziţie cunoştinţele pe care la nevoie le mai şi împrospăta. Sînt în şcoală şi mulţi iubitori de filatelie care vor să afle care timbre sînt mai bune, din ce ţări provin, ce poveşti au acestea. Otto răspunde, aducînd în sprijin cunoştinţele de geografie şi o fostă pasiune de filatelist. Şi la electricitate se pricepe — şi nimeni nu poate spune că sînt cunoştinţe de prisos. Face sport cu copiii şi nu pierde ocazia să-i înveţe regulile corecte ale jocului de handbal şi volei. A învăţat cîţiva ani pianul — educaţia muzicală a copiilor n-are decît de cîştigat.

Cunoştinţele acestea multilaterale, care l-au salvat pe Otto din multe încurcături, se datoresc seriozităţii cu care s-a pregătit în şcoala medie. Totuşi, ele nu-i ajung nici pe departe. Un an, Otto a venit la şcoală ca instructor şi a văzut cum fiecare copil învaţă zilnic ceva nou, cum pleacă de la ore cu un bagaj mai bogat de cunoştinţe. Problema asta i s-a pus şi lui: oricît ar fi citit, copiii învăţau sistematic iar el nu mai era nici elev şi nici student nu devenise. E adevărat, deocamdată izbutea să se descurce, dar Otto se obişnuise să privească în perspectivă şi îşi dădea seama că nu-i departe ziua cînd instructorii de detaşament îl vor depăşi şi poate chiar copiii îl vor pune în încurcătură cu vreo întrebare. A reînviat atunci în el pasiunea din liceu pentru studiul limbilor. S-a gîndit, a luat o hotărîre, a început să se pregătească. Vara a petrecut-o învăţînd şi în septembrie s-a prezentat la examenul de admitere la cursurile fără frecvenţă. Acum e student în anul I la Facultatea de istorie şi limbă maghiară de la Universitatea „Bolyai" din Cluj. El primeşte regulat de la facultate tematici, bibliografii, liste de lucrări. Îşi închipuie cineva că pionierii n-au nimic de cîştigat din asta? Greşit. Sînt mulţi copii pe care-i interesează literatura, care vor să ştie ce să citească şi ce să înţeleagă dintr-o carte. Endre Budahazy a primit, de pildă, lămuriri despre romanele lui Jules Verne. Cercul „Prietenii cărţii" organizează, cu sprijinul lui, o şedinţă despre Petöffi, în care pionierii vor vorbi despre viaţa şi opera marelui poet maghiar şi vor recita din opera lui fragmentele cele mai sugestive.

Inscrierea la facultate i-a dat o perspectivă studiului, o coloană vertebrală pe care să axeze tot ce citeşte şi învaţă. Otto va deveni probabil profesor, îşi va continua de la catedră munca în mijlocul copiilor. Deocamdată e student şi pregăteşte minuţios lucrări de control la marxism, la literatură, la alte materii. Mai sînt în Oradea între cunoscuţii lui vreo cîţiva studenţi la cursurile fără frecvenţă ale facultăţilor din Cluj. Din cînd în cînd se întîlnesc, se sfătuiesc asupra problemelor pe care le au de rezolvat.

Nici în şcoală Otto nu e lăsat singur să se descurce. Colectivul de profesori îl consideră ca pe un tovarăş mai tînăr, ale cărui probleme le sînt apropiate. Tovarăşul profesor Ludovic Szabo îl ajută la limba maghiară; la limba rusă primeşte de asemenea ajutor.

Toate acestea sînt poate insuficiente pentru a-l considera pe Otto Indig un instructor suficient de pregătit, dar ele sînt de natură să dovedească faptul că a pornit-o pe drumul cel mai bun, pe care trebuie să păşească orice instructor: drumul învăţăturii. Aşa că merită din plin, din partea tuturor, un călduros „Spor la învăţătură!".

ILEANA RACOVIŢA

La o expoziţie agricolă raională

CONSTANŢA — (de la corespondentul nostru).

Printre numeroasele standuri cu produse agricole şi graficele prezentate la Expoziţia agricolă a raionului Istria se află un grafic ce prezintă creşterea producţiei medii la hectar a unor produse cultivate pe tarlalele comunei Ceamurlia de Jos. Gospodăria colectivă din comună — după cum se vede din grafic — a depăşit producţia la grîu a sectorului individual cu 50 la sută, iar la porumb — cu 70 la sută.

Un sector al expoziţiei a fost rezervat casei-laborator a gospodăriei colective din comuna Vadu, organizată de tînărul inginer agronom Alexandru Bărboi. În această casă-laborator, colectiviştii şi-au însuşit multe cunoştinţe agrotehnice înaintate. Ca urmare a aplicării metodelor avansate, ei au obţinut la grîul de toamnă o producţie medie de 1800 kg. la hectar. Prin încrucişarea porumbului „I.C.A.R. 54" cu cel dobrogean, colectiviştii din Rîmnicu de Sus au obţinut porumbul hibrid, cu o producţie medie de 2.500 kg. la hectar. Aplicînd sfaturile agronomilor, ţăranul muncitor Niculae Bacula din comuna Sinoe a obţinut o producţie la grîu de 2330 kg. la hectar.

Un bogat material documentar prezintă standul zootehnic. Faţă de anul 1945, cînd în raion existau doar 2 circumscripţii veterinare, anul acesta funcţionează 10. Numeroase fotografii prezintă pe crescătorii şi îngrijitorii de animale şi păsări fruntaşi.

Producţiile bogate de legume sînt oglindite prin exponate prezentate: două cepe — un kilogram (gospodăria colectivă din Zebil), 30.000 kg. morcovi la hectar (gospodăria colectivă din Eschibaba), varză de toamnă, 25.000 kg. la ha. (gospodăria colectivă din Zebil). un dovleac turcesc alb de 30 kg. (ţăranul muncitor Avram Martin din Enisala). Gospodăria agricolă colectivă „Elena Pavel" din Babadag a prezentat, ca exponate, struguri de masă a căror producţie a fost de peste 9.000 kg. la hectar.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

„Pretexte ieftine"

Prin articolul intitulat „Pretexte ieftine", apărut în nr. 1988, ziarul nostru a criticat pe tovarăşii din conducerea şcolii şi organizaţiei U.T.M. de la Centrul şcolar textile, pielărie şi cauciuc pentru lipsa de grijă faţă de educaţia politico-culturală şi faţă de nevoile materiale ale elevilor.

Trecuse o lună de zile de la începutul anului şcolar şi la centrul şcolar respectiv nu avusese loc nici o oră de educaţie; cei peste 200 elevi nu aveau nici un abonament la ziar şi nu vizionaseră nici un spectacol.

Conducerea şcolii încerca să motiveze această lipsă de preocupare... prin faptul că timpul a fost prea scurt.

Lipsurile semnalate în articolul mai sus menţionat a determinat conducerea şcolii să ia măsuri corespunzătoare menite să contribuie la creşterea cultural-educativă a elevilor.

În cadrul măsurilor luate pe linia muncii cultural-educative au fost planificate ore de informare politică. Elevii şi elevele şcolii, în interval de două săptămîni de la apariţia articolului au vizionat două spectacole de teatru („Atenţiune copii" şi „Mincinosul"). Au fost vizitate fabricile şi uzinele din localitate. Elevii au făcut o excursie la „Poiana Stalin" şi au urcat pe muntele Postăvarul.

Pe luna noiembrie s-a făcut un important număr de abonamente la presa de tineret.

Pentru ca elevii să poată avea la dispoziţie întotdeauna cărţi de literatură, biblioteca şcolii este în permanenţă deschisă. Conducerea Centrului şcolar textile, pielărie şi cauciuc din Oraşul Stalin, în colaborare cu conducerea fabricilor la care elevii fac practică a început să ia şi unele măsuri pentru îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de cazare ale elevilor.

Ei au acum asigurat zilnic transportul de la şcoală la locul de instructaj cu un autobus confortabil. Conducerea fabricii „Partizanul Roşu" va amenaja noi dormitoare pentru elevi.

Prietenul comsomoliştilor din uzină

I. Pavlov

Întorcîndu-se de la cămin, Viktor Erîşkin, secretarul comitetului de Comsomol al uzinei „Proletarul roşu" din Moscova îşi aminti că trebuie să aibă o convorbire cu organizatorul de partid despre adunarea comsomolistă care urma să aibă loc. Viktor se uită la ceas şi se îndreptă spre clădirea în care se afla comitetul de partid.

Organizatorul de partid nu se întorsese încă din secţii. În aşteptarea lui, Viktor se aşeză pe divan. Cunoştea fiecare obiect din această încăpere spaţioasă: masa lungă acoperită cu postav roşu, rîndurile de scaune, dulapul mare cu cărţi de unde îşi lua adesea cartea care-i trebuia, portretele de pe pereţi, schemele multicolore.

Răsfoind conspectul raportului său pentru adunarea comsomolistă, Viktor se mai gîndi odată dacă a ţinut seama de toate observaţiile organizatorului de partid. Urma să se discute o problemă importantă: ce trebuie să facă comsomoliştii, tinerii muncitori, pentru îndeplinirea Hotărîrii Plenarei din iulie a C.C. al P.C.U.S.

Pretutindeni în uzină lucrează tineri şi tinere. Ei sînt foarte diferiţi, dar pe toţi îi uneşte o năzuinţă comună: să lucreze astăzi mai bine decît ieri, să lupte cu perseverenţă pentru obţinerea de noi succese în producţie. Să-l luăm, de pildă, pe Ghennadi Smirnov. În august, cîştigul lui lunar a fost de aproape 1700 ruble. Şi sînt mulţi ca el în întreprindere. Peste jumătate din numărul tinerilor muncitori şi-au şi îndeplinit normele anuale. Iar comsomoliştii sînt ca întotdeauna în frunte. Desigur că un astfel de colectiv poate face faţă oricărei sarcini.

Viktor nu observă cînd intră în cameră organizatorul de partid Lotkov.

— Vino mai aproape, — îi spuse el lui Viktor. — Iată la ce mă gîndesc eu. Întreprinderea noastră este fruntaşă, avem mulţi inovatori. Dar ce ştie despre metodele lor tineretul nostru? Mulţi nu ştiu nimic. Am stat de vorbă cu inginerul şef. Eu cred că voi, comsomoliştii, ar trebui să editaţi un buletin tehnic în care să expuneţi metodele înaintate de muncă, ultimele realizări ale ştiinţei şi tehnicii naţionale şi străine. Ce părere ai?

Viktor dădu din cap afirmativ: buletinul va apare neapărat. El însuşi s-a gîndit la aceasta.

— Sfătuiţi-vă la comitetul de Comsomol şi în privinţa conferinţei tehnice — continuă Lotkov. — E şi aceasta o chestiune importantă.

Multe lucruri au discutat în seara aceea organizatorul de partid şi secretarul de comsomol. În carneţelul secretarului apărură noi însemnări.

La plecare, organizatorul de partid îl întrebă pe neaşteptate pe Viktor:

— Ce se mai aude cu Dikalin? Nu s-a mai repetat povestea din trecut?

— Nu, nu s-a mai repetat. Lucrează destul de bine...

— Lucrează bine, e adevărat, — spuse organizatorul de partid. — Dar cît o să ţină asta? Cum stă cu studiile, cum o duce acasă?

Această întrebare neaşteptată îl tulbură pe Erîşkin. Ce ştie el despre Anatoli Dikalin? Că e un băiat capabil, că lucrează în secţia electrică şi atîta tot. Dar ce fel de om este — nici secretarul, nici ceilalţi membri ai comitetului nu s-au interesat la timp de această problemă. Şi rezultatul a fost că luna trecută Anatoli a avut absenţe de la lucru. Se spune că l-au influenţat prietenii din afară. Ba chiar şi înainte întîrzia destul de des la lucru. De ce? Într-una din convorbirile lor, organizatorul de partid îl rugase să caute să-l cunoască mai de aproape pe Dikalin, să-l ajute. Viktor trecuse această sarcină organizatorului de comsomol şi uitase să controleze.

— Gorki a spus, arată organizatorul de partid, că în fiecare om stă ascunsă forţa înţeleaptă a constructorului căreia trebuie să i se dea libertatea să se dezvolte şi să înflorească. Frumoase cuvinte, da? — întrebă el. Ţine minte, frate, că fără a cunoaşte oamenii nu-i poţi conduce. Trebuie să studiezi bine pe fiecare din comsomoliştii tăi.

Mergînd spre casă, Viktor se gîndi că la adunare trebuie să se discute neapărat despre buletinele tehnice; va trebui să se ţină o conferinţă tehnică, se va întîlni neapărat cu Dikalin. Secretarul de Comsomol se mai gîndi cît de bine e să simţi întotdeauna mîna fermă a unui prieten mai mare. Un asemenea prieten era pentru el organizatorul de partid. Dar Lotkov nu-l dădăcea. El cerea secretarului comsomolist şi celorlalţi activişti în primul rînd iniţiativă în muncă.

— Să ţii minte acest lucru, îi spusese el odată lui Viktor. Trebuie să faceţi totul singuri. Creaţi, cutezaţi, încercaţi. Puteţi aştepta întotdeauna ajutor şi sfat, dar nimeni nu va acţiona în locul vostru.

La adunarea comsomolistă, în vederea căreia se pregătiseră cu atîta grijă toţi tinerii din întreprindere, s-a încins o discuţie aprinsă despre chestiunea cea mai importantă din viaţa organizaţiei uzinei: educaţia tineretului în muncă. De ce nu şi-au însuşit toţi tinerii muncitori ai întreprinderii metoda de prelucrare rapidă a metalului? De ce mulţi dintre ei nu cunosc experienţa inovatorilor? Şi oare nu sînt cazuri cînd doi muncitori lucrează alături, în aceeaşi secţie, în aceleaşi condiţii, dar rezultatele lor sînt diferite? De ce?

Comsomoliştii cugetaseră serios la toate aceste probleme. Cît de mult s-ar realiza dacă toţi tinerii din întreprindere s-ar încadra în acţiunea pentru folosirea rezervelor din producţie, dacă toţi tinerii muncitori s-ar strădui să ajungă la nivelul fruntaşilor! La comitetul de partid această preţioasă iniţiativă găsi un călduros sprijin, fu ajutată cu sfatul şi fapta. Cu ajutorul conducătorilor întreprinderii, al inginerilor, comsomoliştii au trasat un program de acţiuni.

Tot tineretul uzinei, condus de organizaţia comsomolistă, porni bătălia pentru progresul tehnic, pentru perfecţionarea procesului de producţie. În scurt timp se înfiinţară în uzină 36 de şcoli ale experienţei înaintate, se organiză un lectorat tehnic iar în fiecare secţie luară fiinţă camere ale tehnicii. Se proiectează o vizită a tinerilor muncitori de la uzina „Proletarul roşu", la întreprinderile fruntaşe şi la Institutele de cercetări ştiinţifice din Moscova, au început pregătiri pentru o consfătuire a tinerilor fruntaşi în producţie. Pentru realizarea tuturor acestor planuri comsomoliştii uzinei primesc ajutorul şi sprijinul organizaţiei de partid.

Multe probleme mai mari sau mai mărunte sînt nevoiţi să rezolve zilnic comuniştii uzinei. Dar ei nu uită nici problema educaţiei tineretului, ei ajută zilnic pe comsomolişti. Mîna îndrumătoare a organizaţiei de partid o simte în permanenţă nu numai Viktor Erîşkin, ci o simt toţi membrii comitetului de comsomol. Organizatorii de partid ai secţiilor, organizatorii grupelor de partid, fiecare comunist în parte se interesează în permanenţă cum lucrează, învaţă şi îşi petrece timpul liber tineretul. Comuniştii, activiştii de partid vin adesea la adunările comsomoliste, asistă la şedinţele comitetului de comsomol şi ale birourilor de secţii. Organizatorul de partid şi locţiitorul său Nikitin ţin referate în faţa tineretului. Problemele vieţii comsomoliste sînt discutate la comitetul de partid. Sfaturile bune, critica aspră, dar justă a tovarăşilor mai mari ajută organizaţiei comsomoliste să-şi lărgească influenţa asupra întregului tineret din uzină, să pătrundă cu mai mult curaj în viaţa de producţie a întreprinderii.

Cum m-am pregătit să cuceresc insigna „Prieten al cărţii"

Sînt elevă în clasa a X-a la Şcoala medie din oraşul Sighişoara. Cu toate că nu este oraşul meu natal, astăzi îmi este nespus de drag. Am plecat de acasă, din satul meu, pentru a învăţa, pentru a-mi forma o cultură cît mai bogată.

Am întîlnit aici pe tovarăşa Constanţa Aflat, care era pe atunci profesoară de ştiinţele naturii şi bibliotecară. Ea mi-a îndrumat pentru prima oară paşii spre lectură, spre tainele ştiinţei. La început mi-a recomandat cărţi mai uşoare, apoi, după ce am reuşit să-mi îmbogăţesc cunoştinţele, mi-a recomandat cărţi cît mai variate a căror lectură îmi dezvolta şi mai mult setea de cultură. Devenisem cu timpul un cititor nelipsit al bibliotecii. Astfel lectura a devenit un lucru foarte necesar în viaţa mea.

Deseori în timpul liber, mă duc la biblioteca centrală raională. Cînd sînt mulţi cititori dau şi eu o mînă de ajutor, recomandîndu-le cărţile cele mai bune. Într-una din zile, pe cînd m-am dus ca de obicei la bibliotecă, am aflat de la tovarăşul Murzea Traian, directorul bibliotecii, despre organizarea concursului „Iubiţi cartea". Această veste mi-a produs o mare bucurie. Deschid repede ziarul şi citesc pe nerăsuflate regulamentul concursului, titlurile cărţilor indicate la grupa obligatorie şi la grupele la alegere. Multe dintre aceste cărţi le citisem. Dar ce-i drept, mai ales din grupele la alegere mai aveam încă de citit. Am considerat de la bun început că scopul acestui concurs este antrenarea tineretului pentru a citi în mod organizat cît mai multe cărţi, să cunoască astfel comorile literaturii noastre clasice şi contemporane şi ale literaturii sovietice şi universale. De aceea, eu nu m-am mulţumit să-mi aleg doar cîte o carte din fiecare grupă la alegere, ci m-am hotărît să citesc mult mai multe cărţi decît cerea regulamentul concursului.

Exista însă o dificultate: unele cărţi le citisem cam de mult şi trebuia deci să le recitesc; din altele trebuia să revăd doar unele pasaje. Am început deci să recitesc romanele. Atunci mi-am dat seama ce bine ar fi fost dacă înainte aş fi avut un caiet în care să-mi fi notat lucrurile cele mai interesante din cărţile citite, ca de pildă: acţiunea romanului, tema, caracterizarea diferitelor personaje sau chiar unele citate semnificative. De îndată mi-am făcut rost de caiet. Am început să-mi notez impresiile şi învăţămintele pe care le reţineam din lectura fiecărei cărţi. Astfel am procedat pînă am isprăvit de citit toate cărţile indicate pentru concurs. Odată ce am terminat de citit cărţile, aşteptam cu nerăbdare să mă prezint în faţa comisiei care avea să aprecieze dacă pot sau nu obţine insigna „Prieten al cărţii". Am fost foarte bucuroasă cînd am aflat că mai erau încă patru tovarăşi care au cerut acest lucru. Cu toţii am aşteptat plini de emoţie ziua cînd trebuia să ne prezentăm în faţa comisiei. Cu toate că nu era un examen, ci o discuţie pe marginea cărţilor citite, totuşi emoţia nu ne dădea pace. Nu vă pot descrie ce mare ne-a fost bucuria cînd ni s-a spus că merităm să ni se acorde insigna „Prieten al cărţii".

Acum ne stăpîneşte din nou nerăbdarea: vrem să primim insignele cît mai repede. Am aflat de la tovarăşul Murzea că în curînd va avea loc o manifestare culturală în oraşul nostru, cu prilejul căreia, într-un cadru festiv, ni se vor înmîna şi insignele. Pe lîngă bucuria ce o am de a mă număra printre primii tineri din oraşul nostru ce vor purta insigna „Prieten al cărţii", acum parcă mă simt mai mult ca niciodată pătrunsă de semnificaţia minunatului îndem al marelui Gorki: *„Iubiţi cartea; ea înaripează mintea cu sentimentul dragostei faţă de lume, faţă de om"*.

Am visat încă de mică să devin profesoară. După terminarea şcolii medii vreau să urmez cursurile facultăţii de filologie.

Ştiu că pentru a termina cu bine această facultate va trebui să muncesc mult, să depun eforturi mari. Dar mai ştiu că realizarea acestui vis depinde numai de mine. La sfîrşitul acestui drum voi fi mulţumită că voi putea să fiu şi eu mai folositoare în domeniul în care voi lucra. Şi niciodată nu voi uita că cel mai preţios ajutor în muncă şi în viaţă mi-au fost cărţile, din care mi-am făcut prieteni dragi, nedespărţiţi.

COSTEA MARGARETA
Sighişoara

Jurnal artistic

„MACLOVIA"

Maclovia, frumoasa fată a căpeteniei indienilor de pe insula Janitzio iubeşte cu toată pasiunea anilor ei tineri pe José Maria, un sărac pescar. Dragostea lor nu poate fi împlinită deoarece, tatăl fetei se împotriveşte căsătoriei lor. Bătrînul, care îşi adoră fiica, visează pentru ea un alt bărbat mai bogat, mai deştept decît José. Tinerilor nu le mai este îngăduit nu numai să-şi vorbească, dar nici măcar să se privească.

Astfel începe fimul mexican „Maclovia" care rulează la cinematografele Patria şi Gh. Doja.

Înfăţişînd această poveste de dragoste, realizatorii, (scenariul: Mauricio Magdaleno regizor: Emilio Fernandez) dezvăluie preocupările indienilor, obiceiurile lor, precum şi prejudecăţile care dăinuie în conştiinţa lor.

Astfel în film — prin imagini pitoreşti deosebit de frumoase — spectatorul urmăreşte munca din zori şi pînă noaptea tîrziu a pescarilor indieni. Pornind cu bărcile în larg, locuitorii insulei îşi agonisesc cele necesare traiului.

Dar viaţa liniştită a insulei, cu obiceiurile ei patriarhale avea să fie tulburată, odată cu sosirea unui detaşament de soldaţi mexicani. Vădind dispreţ pentru băştinaşi, conducătorul detaşamentului, un sergent vulgar şi viciat, îşi închipuie că haina militară şi faptul că e de rasă albă îi dau dreptul să înfăptuiască orice mîrşăvii pe insulă. Şi ca atare, de ce nu ar merita el, un „om superior" să seducă o femeie atît de frumoasă cum este Maclovia. De aceea nu conteneşte să-i dea tîrcoale s-o urmărească insistent cu privirile lui pofticioase, neruşinate.

Cu cîtă dragoste şi admiraţie pentru calităţile morale ale omului simplu indian — în contrast izbitor cu purtarea sergentului mexican — ne este înfăţişat José Maria. Pentru a putea să-i comunice iubitei sale prin scris gîndurile şi suferinţele lui, dragostea mereu vie pe care i-o poartă, merge la şcoală şi învaţă să scrie.

Cu sprijinul bătrînului dascăl, tatăl Macloviei îşi dă în cele din urmă consimţămîntul ca cei doi tineri să se căsătorească.

Dar în calea fericirii lor, o nouă piedică — mult mai greu de trecut — avea să se abată. Sergentul mexican nu poate îngădui ca femeia pe care el o doreşte, să aparţină altuia. De aceea cu un cinism revoltător, după ce distruge barca cumpărată cu atîta trudă de cei doi tineri, îi ticluieşte un proces lui José, care este condamnat la 24 de ani închisoare. Dar dragostea puternică a celor doi tineri este mai presus de orice sacrificii. Maclovia [illegible] sergentului mexican numai pentru ca iubitul ei să fie liber.

Prejudecăţile puternice de castă ale acestor indieni [illegible] pun în primejdie viaţa Macloviei. Ei vor s-o ucidă pentru că a călcat o veche datină străbună, [illegible] să se căsătorească decît cu un locuitor al insulei. José care a ieşit din închisoare o salvează în ultimul moment.

Filmul „Maclovia" este o caldă pledoarie pentru fericirea oamenilor simpli, pentru înlăturarea prejudecăţilor rasiale, pentru progresul populaţiei de culoare asuprită.

O scenă din film

„MI-AI STRICAT TOATĂ SEARA"

— PORTRET SATIRIC —

Stamate Pricop, un bărbat frumos de vreo treizeci de ani, cunoscut de amici drept element capabil şi soţ ideal, funcţionar cuviincios, la zi cu disciplina şi morala, şedea tolănit pe canapea chinuindu-se să dezlege cuvintele încrucişate. Jocul se dovedise uluitor de simplu, îl dezlegă repede, trezindu-se aşa, deodată, cu toate pătrăţelele înegrite şi cu cîteva ceasuri libere pe care nu mai ştia cu ce să le umple. „Blestemaţi autori... Nu ţin niciodată cont de inteligenţa cititorului... Acum, cu ce-mi omor vremea?" îşi chinuia mintea Stamate ridicîndu-se în picioare pe canapea şi rotindu-şi privirea prin cameră în căutarea unei îndeletniciri reconfortante. „Diseară mergem la un film şi de-acolo la Tic-Tac să luăm o bere... Poate vine şi Popescu cu soţia... Dar pînă atunci?... Şi Coculeţ întîrzie... Se putea dumneaiei? Pe semne, iar o şedinţă la Crucea Roşie sau ceva în genul ăsta".

Cuvintele încrucişate jignitor de simple îl făcură pe Stamate Pricop să se gîndească cu duioşie lirică la Emilia, la Coculeţ cum îi spunea el. „Plăcut mai e cu Coculeţ acasă... Iaca, în situaţia de faţă... Dacă era acasă discutam, o mîngîiam, poate o convingeam să-mi cînte „De ziua nunţii tale îţi scriu" şi timpul trecea mai repede şi mai frumos".

Aşa se deschise brusc — întotdeauna în schiţele mele uşile se închid şi se deschid brusc — şi apăru în prag Emilia, Coculeţ, soţia. Nu era din acele femei pe care supărarea le face şi mai drăguţe dîndu-le un aer simpatic de copil surprins cu mîna în borcanul cu dulceaţă. Tristeţea n-o urîţea — pe cine poate urîţi tristeţea? — dar îşi punea pecetea pe întreaga ei făptură, nu ştia să şi-o ascundă. Taina o durea, nu putea, nu vroia s-o păstreze. Ştia că mărturisind-o, se va simţi mai bine. „O să-i spun totul şi el o să înţeleagă". Văzînd-o îngîndurată, Stamate Pricop îşi manifestă — discret ce e drept — o dezaprobare totală de parcă ar fi surprins-o în flagrant-delict. „Auzi dumneaiei... Melancolie sîmbătă... Nu-mi place, nu sînt de acord... Ei nu-i stă bine, n-o aranjează... Soră-mea cînd e supărată e dulce ca o bomboană. Dar ea... Şi mai ales sîmbătă seara cînd orice om... S-a dus berea şi Tic-Tacul". Nu era de acord ca nevasta lui legitimă să arate îngîndurată... Socotea că n-o prinde.. Ca şi rochiile albastre de altfel... „Şi mă prind că nu-i nimic serios" — se linişti Stamate Pricop. Curiozitatea îl ispitea totuşi să-i pună cîteva întrebări. „S-o fi luat la ceartă cu Stratopol? O fi trimis-o măgarul ca pe o servitoare să-i cumpere de un leu Carpaţi? Şi ea s-o fi simţit jignită? Cu măgarul de Stratopol trebuie stat de vorbă serios! O fi criticat-o la şedinţă pe chestii de disciplină? Mai ştii... Tot ce se poate". Ar fi dorit s-o întrebe — dar ciudat nu? — îi era teamă să nu-i răspundă prea, prea amănunţit. „Nimic! Nici o întrebare! Dacă aflu, îmi cere părerea, poate mai şi plînge, că de plîns, e capabilă dumneaiei"... Primejdia i se înfăţişa în toată cruzimea ei... „Se duce... Se duce... Să vezi că se duce berea, Popescu şi Tic-Tacul"... Din nou deveni optimist, hotărît să lupte. „Nu! N-o să se ducă berea, Popescu şi Tic-Tacul!" Sări ştrengăreşte de pe canapea şi o îmbrăţişă îndelung

— Ce bine îmi pare că ai venit.. Ăştia publică nişte jocuri aşa uşoare...

„Publică nişte jocuri aşa uşoare"... repetă Emilia încet, numai pentru ea, temîndu-se ca el să nu se simtă jignit ascultîndu-şi din nou propria-i cugetare. Îşi aşeză liniştită poşeta pe noptieră, dar în semn de supărare se dezbrăcă singură de raglan, nu-i mai dădu ocazia să fie bine crescut. Stamate Pricop rămase o clipă dezechilibrat de ofensă, ca un copil pregătit să recite o poezie şi căruia i s-a anunţat contramandarea programului tocmai cînd spera să se producă. Şi-a recăpătat însă repede echilibrul „Am vrut să fiu bine crescut, dar soarta mi-a stat de-a curmezişul". Avînd echilibrul restabilit şi ofensa uitată, Stamate Pricop reuşi să se concentreze asupra problemei principale, să-şi dea seama că Emilia urmăreşte să-i strice întîlnirea de la Tic-Tac cu vreo poveste de a ei de la locul de muncă. „Cine ştie cu cine s-a mai luat la harţă dumneaiei... Că de harţă e capabilă... De ce nu respectă şeful? De ce nu respectă conducerea unică?".

Cu abilitatea disperată a omului ameninţat de o primejdie nemaipomenită, Stamate Pricop se străduia să-i împiedice mărturisirea:

— Spune şi tu dacă astea-s jocuri? Fluviu în Asia cu trei litere... Auzi nivel... Prea ne subapreciază autorii ăştia pe noi cititorii...

Emilia se uită la el într-un fel ciudat şi ridică din umeri nedumerită. Era limpede că n-o interesa chestia cu fluviul în Asia, autorii, cititorii, cuvintele încrucişate.

— De ce te strîmbi Coculeţ? Multe persoane datorită cuvintelor încrucişate şi a filateliei au o cultură la bază...

Emilia tace.

Uitîndu-i lipsa de respect pentru cuvintele încrucişate Stamate Pricop fu gata să-i propună armistiţiu:

— Hai să-ţi sărut bosumflarea...

— Lasă, îl repezi ea cu un gest energic...

Bănuind că orice secundă de răgaz şi neatenţie Emilia o poate exploata — e capabilă dumneaiei — pentru a-i mărturisi necazurile personale, Stamate Pricop adulmecînd în aer mirosul iremediabilului trecu operativ la ofensivă.

— Am luat bilete la „Roma orele 11.."

Ea n-a avut timp să rostească un singur cuvînt căci Stamate adăugă prompt:

— De ce dragă? Nu-ţi convine? Tu m-ai rugat... Dacă era după mine mergeam la „O noapte la Veneţia"... Am auzit că are o montare..

Emilia tace.

— L-a regizat De Santis, regizorul care-ţi place ţie.

Emilia tace.

— Un regizor progresist... Azi dimineaţă mi-l lăudai...

Emilia tace.

— Un film cu chestii sociale cum îţi place ţie...

Stamate Pricop intervine mereu, neobosit, plin de fantezie, cu glume şi detalii, nu-i dă răgaz să răspundă.

...Locuri bune, la parter. Nu în faţă să te doară ochişorii cum ai păţit la „Caut o nevastă"...

...Joacă şi Lucia Boze...

...Pe urmă mergem la Tic-Tac să luăm o bere... Are şi bere „Bucureşti" cum îţi place ţie...

...Mi-a promis Popescu că vine cu soţia...

...Dar eu ştiu? Dacă nu se ţine de cuvînt?...

...Dacă nu vine Popescu, îi telefonăm lui Ştefănescu...

...Sau, altă idee... Mergem singuri la Zissu... Ştefănescu cînd se îmbată face urît...

Pricop nu e intrigat de tăcerea soţiei. Dimpotrivă, e fericit, asta şi vrea. Nici nu-i dă timp să răspundă. Dumneaiei dacă deschide gura e capabilă să-i dea drumul la chestii de producţie... Încordat, atent să nu piardă iniţiativa, Stamate Pricop o copleşeşte cu cancanuri şi duioşii, cu diminutive şi informaţii inedite.

— Apropo de beţivul de Ştefănescu... Era să-l calce tramvaiul... Dacă circulă pe partea carosabilă cine-i de vină?

Emilia întrezări o secundă liberă, o secundă în care imaginaţia soţului era în criză, nu mai ştia ce să-i îndruge. O secundă liberă e lucru mare... Aşa dar se grăbi să profite...

— Cabinetul...

Alarmat, Stamate Pricop se trezi din scurta-i toropeală, sări lîngă ea şi o ghemui la piept, înăbuşind-o:

— Hai să-ţi sărut bosumflarea...

— ...Tehnic... reuşi să mai îngîne ea.

— Hai să-ţi sărut bosumflarea.. îi propuse din nou armistiţiul Stamate Pricop.

Biata Emilia încercă să deschidă gura vrînd să-i mărturisească ce i s-a întîmplat la adunarea sindicală, cum s-a închis apoi în birou şi a plîns ziua întreagă, cum o inovaţie i-a fost respinsă fără ca măcar să fie analizată, dar Stamate Pricop, aflat la pîndă, opri mărturisirea la timp:

— Îţi aminteşti prima noastră întîlnire? Sub ceas la Bălcescu... Purtai o roche cadrilată, cu guleraş alb de şcolăriţă... Aveai cozi pe atunci... De ce le-ai tăiat? De ce ai făcut chestia asta?

— La cabinet...

— Coculeţ, vai ce nas cîrn ai... Ţi l-au mîncat lupii... Şi începu să bată din palme şi să cînte:

Coculeţ, Coculeţ
Fetiţa cu nasu cîrn,
Coculeţ, Coculeţ
Fetiţa cu nasu cîrn

...„De ce a inventat cîntecul ăsta stupid? De ce-mi spune fetiţa cu nasul cîrn? De ce şi-aminteşte de prima noastră întîlnire, de guleraşul alb, de Lucia Boze...? Ca să tac... Să nu-l tulbur..." Prin faţa Emiliei se perindau ca într-o stranie şi insalubră paradă toate diminutivele căsniciei lor: Coculeţ, Ticuleţ, Dopuleţ, Săculeţ, sărutările, îmbrăţişările, duioşiile şi toate i se păreau searbăde şi toate i se păreau mincinoase.

Şi Emilia simţea că nu mai poate să tacă:

— Cui să-i spun necazul dacă nu ţie? Şi tu mă sileşti să tac!... Cu amintirile noastre frumoase mă sileşti să tac! îi reproşă ea cu asprime această profanare a iubirii lor, ca pe o greşeală neobişnuit de gravă, de neiertat.

Auzind-o vorbind, fie chiar cu asprime, despre amintirile comune ale iubirii lor, în Stamate se aprinse din nou ideea armistiţiului, îşi ţuguie buzele, pregătindu-se s-o sărute. Emilia îl pironi cu o privire rece, apoi spuse cu voce înceată, fără să se uite la el, fiindcă oricum trebuia să mărturisească cuiva:

— Au respins inovaţia fără să se uite la ea, fără s-o vadă... Cui să mă plîng? Cui să cer un sfat? Tu ce spui, ce gîndeşti tu?

Pricop o privea cu groază.

— Eu ce să zic... zic că... mi-ai stricat toată seara... trase concluzia Stamate Pricop ridicîndu-se în picioare în semn că discuţia luase sfîrşit.

TEODOR MAZILU

Utemiști, tineri — să întîmpinăm cu cinste Congresul partidului!

(Urmare din pag. 1-a)

datorie patriotică. Pentru fiecare utemist trebuie să fie o chestiune de onoare ca prin exemplul său personal și prin lămurirea celorlalți tineri țărani muncitori să contribuie cît mai activ la realizarea planului de colectări, achiziții și contractări.

Astăzi, în patria noastră, tineretului îi stau deschise deosebite posibilități de însușire a științei și culturii înaintate. In cinstea celui de al II-lea Congres al partidului, copiii și tinerii din școli și facultăți și-au luat și ei angajamente dorind să întîmpine acest măreț eveniment printr-o muncă și mai temeinică în învățătură. Planul de măsuri adoptat de plenara a III-a a C.C. al U.T.M. stabilește sarcini importante pentru tineretul nostru studios. Preocuparea cea mai de seamă a studenților, elevilor, școlarilor trebuie să fie învățătura, însușirea temeinică a tot mai bogate cunoștințe științifice, tehnice, culturale.

Munca politică a organizațiilor U.T.M. din școli și facultăți trebuie intensificată și îndreptată spre creșterea simțului de răspundere al elevilor și studenților față de îndatoririle lor, pentru întărirea disciplinei, pentru ridicarea calității cercurilor pe materii și a cercurilor științifice.

In focul muncii pentru construirea socialismului se plămădesc în țara noastră tineri înaintați, care poartă trăsăturile înaltei morale comuniste, pătrunși de un înflăcărat patriotism și de o puternică dragoste față de partidul clasei muncitoare, gata oricînd să-și dea și viața pentru cauza celor ce muncesc. Partidul pune în fața Uniunii Tineretului Muncitor sarcini deosebit de importante privind creșterea și dezvoltarea unor astfel de tineri înaintați, constructori activi ai socialismului. Plenara a III-a a C. C. al U.T.M. subliniază că întreaga activitate desfășurată de organele și organizațiile U.T.M. în întîmpinarea Congresului trebuie dusă sub semnul intensificării continue a muncii de educație comunistă a tineretului. Să cultivăm în rîndurile tineretului înaltele calități morale ale comuniștilor, să popularizăm neîncetat trecutul glorios de luptă al încercatului nostru partid, să lămurim politica partidului de construire a socialismului și să mobilizăm tineretul la înfăptuirea ei.

O mare atenție trebuie să acorde organizațiile U.T.M. informării și lămuririi operative a tineretului nostru muncitor asupra evenimentelor internaționale și asupra politicii externe a partidului și guvernului nostru, politică de pace și de prietenie cu toate popoarele. Totodată, organizațiile U.T.M. trebuie să explice tinerilor că toate condițiile de care ne bucurăm astăzi se datoresc partidului, conducătorul și îndrumătorul înțelept al oamenilor muncii și al tineretului din patria noastră. Să pregătim cu atenție și dragoste pe cei mai buni tineri utemiști pentru a deveni candidați de partid.

Organele și organizațiile U. T. M. trebuie să intensifice munca de propagandă prin conferințe, să organizeze întîlniri ale tinerilor cu membri de partid din ilegalitate, vizitarea muzeului Doftanei și a altor locuri și muzee care amintesc lupta poporului nostru pentru libertate și fericire, programe artistice dedicate luptei partidului, vizionări de filme și spectacole de teatru cu teme din activitatea partidului, învățarea de cîntece revoluționare etc.

O mare influență are literatura progresistă pentru formarea unui tineret înaintat, cult, cu minunate trăsături morale. De aceea, e necesar să stimulăm și mai mult dragostea tineretului nostru pentru citirea literaturii. In fiecare organizație U.T.M. să se desfășoare în așa fel munca pentru concursul „Iubiți cartea", ca pînă la Congresul partidului să se poată acorda primele insigne de „Prieten al cărții".

Plenara a III-a a C.C. al U.T.M. cheamă organizațiile și organele U.T.M. să intensifice activitatea de cultură fizică și sport în rîndurile tineretului. Un număr cît mai mare de tineri să participe la „luna G.M.A." care se va desfășura între 15 noiembrie—15 decembrie a.c., la competițiile de triatlon, atletism și la concursurile sportive locale.

Cel de al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn este o mare sărbătoare a poporului nostru.

In întîmpinarea acestei sărbători organizațiile U.T.M. au datoria de onoare de a ridica nivelul calitativ al activității lor, de a însufleți și mai mult tineretul nostru în munca pentru aplicarea în viață a sarcinilor date de partid. Cel de al II-lea Congres al P.M.R. este un minunat prilej pentru fiecare din noi de a ne dovedi dragostea și recunoștința față de partidul comuniștilor, dînd un nou avînt activității noastre în producție și învățătură.

Asigurăm partidul iubit că toate forțele noastre, toată capacitatea noastră le vom pune în slujba mărețului ideal al poporului muncitor: construirea vieții noi, socialiste.

Expoziția de artă franceză

Miercuri la amiază a avut loc la Muzeul de Artă al R.P.R. vernisajul „Expoziției de artă franceză", organizată de Institutul Romîn pentru relațiile Culturale cu Străinătatea și Muzeul de Artă al R.P.R. cu prilejul „Zilelor prieteniei romîno-franceze".

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de sculptorul I. Jalea, membru corespondent al Academiei R.P.R.

„Expoziția care se deschide în cadrul „Zilelor prieteniei romîno-franceze — a spus vorbitorul — este menită să facă cunoscute cît mai larg unele realizări ale marilor maeștri ai artei franceze, începînd din veacul al 13-lea și pînă în zilele noastre.

Intre poporul nostru și poporul francez au existat și există legături prietenești.

„Artele — spunea Delacroix, sînt prietenele păcii". Dorim ca legăturile dintre popoarele noastre să se dezvolte în spiritul artei, al progresului, al păcii".

Asistența a vizitat apoi expoziția.

Colecția de picturi expuse se deschide cu lucrări datînd din veacurile al 15-lea și al 16-lea, opere ale școlilor din Avignon și Fontainbleau. Pictura veacului al 17-lea este reprezentată prin portrete, compoziții și peisaje istorice, datorită unor artiști ca Mignard, Claude Lorrain, Gaspard Dughet și alții în timp ce portretistica și pictura de gen a veacului următor poate fi urmărită în lucrări ca cele ale lui Largillière, Rigaud, M-me Vigée-Lebrun, Greuze, Lancret, ale discipolilor marelui realist Chardin.

Din pictura veacului nostru putem întîlni pînze de Matisse, Picasso, Bonnard, Marquet, Pascin, Valadon, Utrillo, precum și lucrări ale unor reprezentanți ai tinerei generații cum sînt Mireille Miailhe și Boris Taslitzki.

Expoziția este îmbogățită cu o seamă de exemplare de artă decorativă, printre care un ciclu de tapițerii din manufactura Beauvais.

(Agerpres)

Cuvîntarea lui V. M. MOLOTOV în problema dezvoltării contactelor Est-Vest

„Ce a spus în fapt d-l Dulles?"
Ce sînt așanumitele „centre de informații"
Ideile fasciste nu trebuie să aibă „liberă circulație"
Problema principală: dezvoltarea comerțului internațional

GENEVA 16 (Agerpres).— TASS transmite a doua cuvîntare rostită de V. M. Molotov în problema dezvoltării contactelor între Est și Vest. In cuvîntarea sa se spune printre altele:

Proiectul prezentat astăzi de delegația sovietică urmărește să creeze o bază pentru adoptarea unei hotărîri de comun acord în problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest. Orice om obiectiv care a luat cunoștință de acest proiect și care îl compară cu propunerea delegației franceze va trebui să recunoască că în proiectul sovietic s-a oglindit ceea ce poate deveni o poziție comună a noastră a tuturor în opera de dezvoltare a contactelor dintre Est și Vest și ceea ce poate contribui, în condițiile actuale, la îmbunătățirea acestor contacte.

Pentru a înmormînta propunerile prezentate în problema contactelor cred că nu este nevoie de discursuri mai iscusite decît cele pe care le-am auzit chiar acum. Ei bine, dacă acestea sînt intențiile d-lui Dulles, d-lui Pinay și d-lui MacMillan, vom considera aceasta drept fapt și, la fel ca și cei care au luat cuvîntul înaintea mea, vom aștepta momentul cînd vom realiza o mai bună înțelegere reciprocă decît cea care a reieșit aici din declarațiile care fac cu neputință adoptarea propunerii delegației sovietice.

D-l MacMillan a lăudat cuvîntarea d-lui Dulles. Am auzit cu toții această cuvîntare. Ce a spus în fapt d-l Dulles? El a enumerat punctele proiectului din 31 octombrie al celor trei puteri și a căutat să dovedească că nici unul din punctele acestui proiect n-ar fi acceptate de partea sovietică. Dar aceasta nu corespunde realității. Pe de altă parte însă, nu este greu de arătat că proiectul din 31 octombrie al celor trei puteri nu corespunde nici propunerilor prezentate la conferința șefilor guvernelor, nici directivelor care au fost adoptate în această problemă, nici acelui spirit al conferinței de la Geneva pe care îl recunoaștem cu toții ca fiind un important factor pozitiv în relațiile internaționale.

Pentru a dovedi aceasta sîntem nevoiți să cităm cîteva exemple din proiectul celor trei puteri.

Iată de pildă punctul 2 al proiectului: „Cele patru puteri trebuie să ajungă la un acord pentru a prevedea deschiderea, pe bază de reciprocitate, a unor centre de informații în capitalele respective, acolo unde ele nu există încă. Orice cetățean trebuie să aibă liber acces în aceste centre, fără piedici și îngrădiri din partea propriului său guvern".

V. M. Molotov a declarat apoi că asemenea „centre de informații" au fost create la vremea lor în Cehoslovacia, Polonia, Ungaria, Romînia și în alte cîteva state. De fapt, ele erau folosite deseori de anumite organe străine ca centre de activitate a unor anumiți informatori, adică pentru activitate de spionaj. Există oare dorința ca noi să nu punem nici un fel de piedici și restricții în calea desfășurării acestei activități? Atunci va fi necesar ca un asemenea guvern să fie căutat undeva în altă parte, dar nu în Uniunea Sovietică. Asemenea așa-numite centre de „informații", de fapt centre de spionaj, au fost închise în țările despre care am vorbit. In ce privește guvernul sovietic, el nu intenționează să deschidă asemenea centre. Dar chiar dacă am păși pe această cale, n-am face decît să creăm o sursă de confuzii în relațiile dintre statele noastre.

Să luăm un alt exemplu. In punctul 11 al proiectului celor trei puteri se spune: „Trebuie să se dezvolte turismul individual, ceea ce va necesita atenuarea restricțiilor în ce privește libertatea de deplasare și a altor măsuri de ordin administrativ. Aceasta va cere în special un curs mai rezonabil al schimbului de valută".

Se discută pur și simplu despre problema dezvoltării turismului, dar se cere nici mai mult nici mai puțin decît schimbarea rînduielilor administrative și a cursului valutei U.R.S.S. Aceasta este o atitudine destul de nedelicată față de un stat cu care se intenționează să se ajungă la o înțelegere asupra unor condiții rezonabile de dezvoltare a contactelor dintre Est și Vest.

Noi nu pretindem să ne amestecăm în treburile altor state. Principiul neamestecului este consemnat și în Carta Organizației Națiunilor Unite ca unul dintre principiile fundamentale ale relațiilor internaționale. Noi pornim de la această premiză.

Voi cita încă un exemplu. Punctul 17 din proiectul celor trei puteri are următorul conținut: „Trebuie să se ajungă la un acord asupra principiului stabilirii, pe bază de reciprocitate, a comunicațiilor aeriene directe între orașe din Uniunea Sovietică și orașe ale celor trei puteri".

Noi nu spunem că în principiu această propunere este inacceptabilă pentru Uniunea Sovietică. Uniunea Sovietică are o serie de acorduri cu privire la comunicațiile aeriene cu alte state, inclusiv cu privire la comunicațiile aeriene directe.

Noi avem un acord cu privire la comunicații aeriene cu Franța. In prezent începem tratative în aceeași problemă cu Anglia. Ințelegem foarte bine că această problemă are o mare însemnătate pentru dezvoltarea legăturilor internaționale. Dar asemenea probleme trebuie discutate într-un cadru cuvenit, prin tratative nemijlocite între părțile interesate.

D-l MacMillan declară bucuros că el este pentru așa-zisa „liberă circulație a ideilor și oamenilor". Și în această problemă ne situăm pe un punct de vedere întrucîtva diferit, deoarece sîntem împotriva propagării anumitor idei. **Noi nu sîntem pentru „libera circulație" de pildă a ideilor fasciste. Sîntem de pildă împotriva propagandei de război, ceea ce este de asemenea expresia unor idei ale anumitor cercuri.**

Pentru a arăta că propunerile celor trei miniștri din 31 octombrie nu corespund directivelor șefilor guvernelor și spiritului conferinței de la Geneva, trebuie să comparăm aceste propuneri, de pildă, cu propunerile prezentate de primul ministru al Franței, d-l Faure, la conferința șefilor guvernelor.

Noi considerăm — a subliniat V. M. Molotov — că majoritatea acestor propuneri sînt acceptabile. Poate că în prezent ele nu sînt acceptabile pentru delegația franceză întrucît ea a semnat proiectul celor trei puteri.

Cea mai mare parte a celor 17 puncte ale acestor noi propuneri sînt pătrunse de un spirit cu totul diferit și se pare că nu au drept scop realizarea unui acord între toate cele patru state.

Delegația sovietică este gata să ia drept bază sus-amintitele propuneri ale d-lui Faure, dacă acest lucru este acceptabil și pentru celelalte delegații. Desigur că acestor propuneri trebuie să li se aducă unele completări și modificări dar ele sînt pătrunse de spiritul înțelegerii, de spiritul Genevei, în timp ce cele pe care le susține în prezent d-l Pinay sînt pătrunse de cu totul alte tendințe.

Rămîne să mai spun cîteva cuvinte în legătură cu proiectul prezentat de delegația Sovietică.

Da, guvernul sovietic consideră că în problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest problema principală este cea a dezvoltării relațiilor economice, cea a dezvoltării comerțului internațional. Aceasta ar constitui o bază serioasă pentru dezvoltarea contactelor dintre Est și Vest.

In general sîntem mulțumiți de dezvoltarea relațiilor noastre economice cu alte state, dar considerăm că este de dorit extinderea lor și mai departe. Noi considerăm că dezvoltarea unui comerț nestingherit are nu numai o însemnătate economică, ci și o însemnătate politică. Totodată, dezvoltarea unui comerț nestingherit ar însemna micșorarea continuă a încordării între statele din Est și Vest. Sîntem pentru dezvoltarea comerțului între state și sîntem gata să-l favorizăm. Dacă însă alte guverne consideră că aceasta este o chestiune cu care se mai poate aștepta, sîntem gata și noi să mai așteptăm. Sîntem de acord și cu o astfel de soluție pînă cînd și alte țări se vor convinge cît de nefavorabilă pentru ele însele este situația creată din cauza politicii comerciale discriminatorii ale unor state din Occident față de unele state din Est.

Sîntem pentru dezvoltarea relațiilor culturale, pentru îmbunătățirea activității de informare în interesul tuturor statelor noastre, pentru dezvoltarea turismului, pentru îmbunătățirea deservirii prin radio, pentru schimbul de cărți și ziare etc. Cred că toate aceste măsuri ar fi utile atît pentru țările din Est cît și pentru cele din Vest. Credem că dezvoltarea unor asemenea relații culturale, îmbunătățirea informării reciproce, îmbunătățirea emisiunilor radiofonice și a schimbului de publicații tipărite, dezvoltarea turismului în toate formele lui — atît individual cît și colectiv — toate acestea pot lua o dezvoltare care va fi primită cu satisfacție de populația statelor noastre. Tocmai aceste scopuri urmărește proiectul delegației sovietice prezentat spre examinare conferinței.

Propunem să se ajungă la un acord în problema dezvoltării contactelor dintre Est și Vest. Credem că nu va fi greu să găsim baza pentru un asemenea acord dacă vom lua în considerare atît propunerea delegației sovietice cît și propunerea primului ministru al Franței, Faure, precum și o serie de puncte din propunerile celor trei puteri care ne-au fost prezentate spre examinare. Credem că o asemenea înțelegere ar corespunde hotărîrii șefilor guvernelor și directivelor care au fost date miniștrilor Afacerilor Externe.

Conferință de presă la sediul Consiliului General A.R.L.U.S.

La sediul Consiliului General A.R.L.U.S a avut loc marți o conferință de presă în cadrul căreia membrii delegației A.R.L.U.S care a vizitat Uniunea Sovietică cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, au împărtășit reprezentanților presei romîne și străine din Capitală impresiile lor despre vizita făcută — la invitația Asociației unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea (V.O.K.S.) — în marea Țară a Socialismului.

Conferința a fost prezidată de tov. Ofelia Manole, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S.

In cadrul conferinței au luat cuvîntul acad. I. Gh. Maurer, conducătorul delegației, mecanicul de locomotivă Ștefan Lungu, Erou al Muncii Socialiste, poetul Cicerone Theodorescu, laureat al Premiului de Stat și tovarășul Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S.

(Agerpres).

Cinstim memoria răsculaților de la 1907

In comuna Popînzălești, din raionul Balș, unde în 1907 zeci de țărani muncitori au căzut sub gloanțele jandarmilor trimiși să înăbușe în sînge răscoala țărănească, a fost înălțat un monument în memoria celor care s-au jertfit în lupta pentru pămînt și libertate.

La adunarea care a avut loc zilele trecute cu prilejul dezvelirii monumentului au luat parte sute de țărani muncitori. Printre cei care au vorbit despre zilele răscoalei, despre lupta dusă în acele zile de represiune sîngeroasă, a fost și bătrînul colectivist Oprea Gheorghe, participant la răscoală.

(Agerpres)

INFORMAȚII

Zilele trecute s-a înapoiat în Capitală delegația de medici din țara noastră care a participat la Congresul chirurgilor din R. D. Germană.

Din delegație au făcut parte dr. Voinea Marinescu, ministrul Sănătății, prof. dr. I. Țurai, membru corespondent al Academiei R.P.R., prof. dr. O. Franke și conf. dr. C. Cărpinișan.

★

Zilele trecute, o delegație a Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești din R.P.R. a părăsit Capitala plecînd în R. P. Bulgaria unde va face un schimb de experiență în domeniul organizării și producției cooperației meșteșugărești. Delegația este condusă de Ilie Alexe, vicepreședinte al Uniunii Centrale a Cooperativelor Meșteșugărești din R.P.R.

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță conferința „Retragerea trupelor străine de pe teritoriul statelor europene, condiție esențială pentru întărirea păcii", pe care o va ține general-locotenent în rezervă Ilie Crețulescu. Conferința va avea loc joi 17 noiembrie, ora 18, în sala Bibliotecii centrale universitare din calea Victoriei nr. 88 și va fi urmată de film.

In aceeași zi, la ora 18 se va ține în cadrul Universității populare conferința „Japonia — țara insulelor și a cutremurelor" pe care o va expune tov. Gh. Canjă, lector universitar. Conferința va avea loc în sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei nr. 5-7 și va fi urmată de filmul „Copiii din Hiroșima".

(Agerpres)

In fotografie: un grup de studenți scoțieni discutînd cu studenții și asistenți sovietici într-un laborator al Universității „Lomonosov" din Moscova, cu prilejul vizitei lor în U.R.S.S.

Cea de a 150-a reprezentație a piesei „David Copperfield"

In cadrul „Zilelor prieteniei romîno-franceze" organizate de Institutul Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, miercuri seara a avut loc pe scena Teatrului Tineretului un spectacol festiv cu prilejul celei de a 150-a reprezentații a piesei „David Copperfield", dramatizare de scriitorul francez Max Maurey după romanul cu același nume al lui Charles Dickens în traducerea în limba romînă a lui Ionel Țăranu.

Inainte de începerea spectacolului, regizorul Nicolae Massim a vorbit despre relațiile în domeniul teatrului dintre Franța și R.P.R. și despre opera dramatică a scriitorului francez Max Maurey.

La cele 150 de spectacole au asistat peste 97.000 de spectatori.

Spectacolul a fost pus în scenă de N. Massim, iar rolurile principale ale piesei au fost interpretate de Ina Otilia Ghiulea, Ionel Țăranu, Mimi Enăceanu, Florica Demion, H. Nicolaide, N. Moțoc, George Marcovici, Maria Burbea, Matilda Bărbulescu, Paula Tudor, N. Făgădaru, Florin Vasiliu, Cicerone Ionescu și alții.

Decorurile și costumele sînt semnate de Natalia Bragalia.

Cea de a 150-a reprezentație a piesei „David Copperfield" s-a bucurat de un frumos succes.

(Agerpres)

Noi întovărășiri în Regiunea Autonomă Maghiară

In Regiunea Autonomă Maghiară au luat ființă zilele acestea încă 3 întovărășiri. In comuna Suseni, unde înainte de reforma agrară mai tot pămîntul aparținea unui mare latifundiar, 21 familii de țărani muncitori romîni și maghiari au înființat întovărășirea agricolă „Steagul roșu".

In satul Călugăreni, comuna Mărtiniș din raionul Odorhei, a luat ființă prima întovărășire agrozootehnică din regiune, iar în satul Frunzeni, raionul Reghin, o întovărășire agricolă.

Cu acestea, numărul întovărășirilor din Regiunea Autonomă Maghiară s-a ridicat la 114.

(Agerpres)

De Ziua Internațională a Studenților

Ianos Pataki
secretar al U.I.S.

Intre 10-17 noiembrie, studenții iubitori de pace din întreaga lume au sărbătorit pentru a 14-a oară Săptămîna Internațională a Studenților. In anul 1939, într-unul din cartierele periferice ale orașului Praga, focul armelor fasciștilor germani a stins viața unui număr de 9 studenți cehoslovaci. Se împlinesc 14 ani de cînd în luna noiembrie 1941, în toiul focului nimicitor al celui de-al doilea război mondial, la Londra s-a întrunit Consiliul Internațional al Studenților care, printre altele, a declarat în mod solemn: „Noi, studenții din Marea Britanie și din toate dominioanele acestei țări, din America de nord și de sud, din Uniunea Sovietică, Belgia, Cehoslovacia, Franța, Grecia, Olanda, Norvegia, Polonia, Iugoslavia și ai tuturor popoarelor iubitoare de pace — ne aducem aminte cu pietate de studenții cehoslovaci executați și... ziua de 17 noiembrie o declarăm „Zi Internațională a Studenților". Astfel a devenit ziua de 17 noiembrie, și odată cu ea Săptămîna Internațională a Studenților, sărbătoarea de luptă a studenților pentru pace, pentru democrație și pentru independența națională. Lupta împotriva fascismului, pentru drepturile omului, pentru libertatea popoarelor și pentru asigurarea păcii omenirii a strîns ca într-un mănunchi studenții din întreaga lume.

Nu trebuie să fii istoric sau politician pentru ca să-ți dai seama că aceste idei sînt valabile și în prezent și că ele cer studenților din întreaga lume să nu le piardă din vedere nici măcar pentru o clipă.

Prin activitatea lor, prin acțiunile lor, studenții lumii își aduc desigur contribuția la rezolvarea problemelor care stau în fața popoarelor dornice de pace și progres social. Este cunoscut faptul că studenții din țările arabe, din Orientul Apropiat, au organizat anul trecut o mișcare de protest de mari proporții împotriva blocului militar turco-pakistanez demonstrînd în fapt împotriva intervenției imperialiștilor străini.

Congresul studențesc din America Latină care a avut loc în luna iunie din acest an la Montevideo, congres ce a reprezentat marea majoritate a studenților din America Latină, a adoptat numeroase hotărîri importante, ceea ce a constituit desigur un eveniment remarcabil al mișcării internaționale studențești. Vorbind despre rolul universității în societate, Congresul a subliniat că „universitatea trebuie să participe în mod activ la lupta împotriva nedreptății actualului sistem economic, social și politic și că această luptă trebuie intensificată pentru ca în aceste domenii să se poată obține transformări importante. In felul acesta universitatea va contribui în mod eficace la dobîndirea libertății, dreptății și prieteniei între popoare".

Insuflețiți de succesele obținute de către conferința de la Bandung a statelor din Asia și Africa, studenții din Asia au făcut însemnate eforturi în vederea întăririi legăturilor de prietenie între tineretul studios al acestor țări. Sînt abia cîteva săptămîni de cînd un comitet internațional de pregătire, reprezentînd organizațiile studențești din Indonezia, insulele Filipine, India, Birmania, Japonia, R. P. Chineză, Liban și Iran, s-a întrunit într-o ședință la Bandung, în Indonezia și ca rezultat al consfătuirilor care au avut loc, au hotărît ținerea unei conferințe a studenților din țările Asiei și Africii, care va avea loc în luna mai 1956. Apelul adresat de către comisia de pregătire către studenții din Asia și Africa subliniază că scopul conferinței este discutarea problemelor și intereselor comune, pentru ca în felul acesta să contribuie la întărirea colaborării pe tărîm cultural, sportiv, învățămînt, pentru rezolvarea problemelor privind nivelul de trai al studenților; la înțelegerea și cunoașterea reciprocă a studenților în vederea întăririi legăturilor lor de prietenie; la găsirea căilor prin care studenții să poată participa la promovarea păcii, să contribuie la micșorarea pe mai departe a încordării internaționale.

Un aport însemnat pe care l-au adus studenții din întreaga lume la lupta pentru apărarea păcii îl constituie și puternica mișcare în sprijinul Apelului de la Viena al Consiliului Mondial al Păcii. Studenții lumii s-au ridicat împotriva experimentării armelor atomice și au cerut interzicerea acestora. Pe lîngă puternica mișcare desfășurată în rîndul studenților din Uniunea Sovietică, China și din țările de democrație populară pentru strîngerea de semnături pe Apel, organizațiile studențești din numeroase alte țări, ca: Japonia, S.U.A., India, Brazilia, Indonezia, Birmania etc. au întreprins acțiuni speciale, au condamnat cu vehemență războiul atomic și au cerut interzicerea armelor de exterminare în masă. Astfel, într-o declarație a sa, Uniunea Studenților Creștini din Statele Unite a cerut ca fiecare națiune să-și ia angajamentul „să se abțină de a folosi arma cu hidrogen, atomică și alte arme de exterminare în masă și de a amenința cu aceste arme".

Uniunea Internațională a Studenților consideră ca o sarcină a sa de cea mai mare importanță întărirea legăturilor de prietenie între studenții din întreaga lume și sprijinirea de către studenți a luptei pentru o pace trainică și colaborare între popoare. Un program de luptă în acest sens a fost elaborat de către cea de-a X-a sesiunea a U.I.S care a avut loc la Sofia la sfîrșitul lunii august. Hotărîrea principală adoptată în unanimitate de către sesiune, subliniază că „în prezent, una din cele mai importante caracteristici ale mișcării studențești internaționale este dorința mereu crescîndă a studenților din diferite țări și cu diferite vederi de a instaura o colaborare pe bază de egalitate în drepturi și o înțelegere reciprocă cît se poate de pașnică. In noua atmosferă internațională creată de destinderea încordării internaționale și de posibilitatea reducerii armamentelor, studenții trebuie să acționeze și mai activ în vederea satisfacerii nevoilor și cerințelor lor".

Un capitol important al hotărîrilor adoptate de către sesiune se referă la problemele sociale. Sînt de asemenea foarte importante și propunerile privitoare la promovarea schimburilor de experiență științifice între studenți și la organizarea de întîlniri internaționale corespunzătoare între facultăți. Experiența anilor trecuți arată că aceste acțiuni contribuie în mare măsură la schimbul de idei și cunoștințe, dezvoltă legăturile profesionale și colaborarea prietenească între studenții din diferite țări ale lumii.

In interesul promovării legăturilor dintre studenții sportivi, sesiunea a propus printre altele organizarea în 1956 a celei de-a XI-a ediții a Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă și, în colaborare cu F.I.D.E., desfășurarea celui de-al III-lea campionat mondial de șah al studenților. De asemenea, convocarea unei conferințe internaționale a redactorilor ziarelor studențești la sfîrșitul anului 1955 a și găsit un larg ecou în rîndul redactorilor presei studențești.

Una dintre cele mai importante hotărîri ale sesiunii este aceea care conține măsuri cu privire la convocarea pentru vara anului 1956 a celui de-al IV-lea Congres Mondial al Studenților. In prezent, pentru U.I.S. nu există sarcină mai importantă decît aceea de a realiza întregul său program pe anul 1955-56. Este deosebit de important ca în fiecare țară, mase cît mai mari de studenți să discute activitatea trecută și actuală a U.I.S. și să facă propuneri concrete în privința dezvoltării acestei activități pe mai departe. U.I.S. salută cu bucurie orice propunere care contribuie la colaborarea dintre studenții din diferite țări, care contribuie la cauza păcii și prieteniei. Sub conducerea U.T.M.-ului, studenții din Romînia au dat nenumărate dovezi de atașament față de U.I.S. Uniunea Internațională a Studenților apreciază ajutorul pe care-l primește necontenit din partea studenților romîni și direct de la Uniunea Tineretului Muncitor. Pe lîngă sprijinirea generală a principiilor și activității U.I.S. întîlnim forme concrete de sprijin, cum a fost de exemplu organizarea celui de-al IV-lea Festival de la București, la care au participat multe mii de studenți din toate colțurile lumii, tradiționala tabără internațională a studenților de la Timișul de Sus, asigurarea de burse studenților din țările coloniale care își fac studiile în Romînia, conferințele cu cititorii revistelor lunare ale U.I.S., primirea ca oaspeți în Romînia a reprezentanților organizațiilor studențești din străinătate și, printre altele, participarea studenților romîni la diversele programe organizate de către U.I.S. Toate acestea contribuie la întărirea prieteniei studenților romîni cu studenții celorlalte țări, lucru care desigur, a contribuit și va contribui la dezvoltarea spiritului de colaborare între popoare și la slăbirea încordării internaționale.

Dorim ca, cu prilejul actualei Zile Internaționale a Studenților, colaborarea prietenească și cordială a U.I.S. cu studenții romîni să se dezvolte și să se extindă, ca raporturile de prietenie dintre studenții romîni și cei din toate țările să continue, să se întărească în interesul păcii.

Atitudinea Poloniei față de „garanțiile" puterilor occidentale

NEW YORK 16 (Agerpres). — P.A.P. transmite: In legătură cu declarația ministrului Afacerilor Externe al Franței, A. Pinay, făcută la 9 noiembrie în cadrul conferinței de la Geneva, M. Naszkowski, șeful delegației poloneze la cea de a 10-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a făcut o declarație unui corespondent al agenției France Presse.

„Ne miră faptul — a spus Naszkowski — că ministrul Afacerilor Externe al Franței uită atît de repede învățămintele istoriei, și mai ales ale celui de al doilea război mondial, în cursul căruia popoarele Europei, inclusiv popoarele Franței și Poloniei, au suferit pierderi atît de grele.

Poporul polonez nu nutrește nici un fel de iluzii în privința valorii garanțiilor pe care le oferă puterile occidentale în momentul de față împotriva primejdiei unei noi agresiuni din partea militarismului german. Intr-adevăr, cum pot oare vorbi despre garanții de securitate puterile care participă la grupările militare occidentale, atunci cînd aceste puteri se unesc ele însele în cadrul acestor grupări cu statul vest-german, care se transformă într-un nou bastion al militarismului german, și cînd ele pornesc de la premiza că Germania unificată va participa la N.A.T.O., tratat despre care s-ar putea spune cu greu că ar urmări scopuri defensive.

Poporul polonez știe prea bine ce valoare ar avea garanțiile pe hîrtie în momentul cînd militariștii germani vor veni la putere. Istoria ne învață că ei rup în bucăți toate obligațiile și încalcă acordurile încheiate.

Numai renunțarea de către puterile occidentale la politica lor de remilitarizare a Germaniei occidentale, numai garanția că viitoarea Germanie unificată nu va face parte din nici o grupare militară și crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa vor crea condițiile pentru reunificarea Germaniei ca stat pașnic și democrat și vor constitui o garanție suficientă pentru securitatea țărilor vecine cu Germania.

In rezolvarea acestor probleme nu putem să nu ținem seama de faptul că alături de statul vest-german există Republica Democrată Germană, stat cu o orientare politică hotărît pașnică și progresistă, stat cu care Polonia este legată prin relații de prietenie bazate pe frontiera justă de pe Oder-Neisse.

In cursul conferinței de la Geneva, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, a propus d-lui Pinay să întrebe guvernul polonez, precum și guvernele celorlalte state interesate, care este părerea lor despre garanțiile oferite de puterile occidentale. Propunerea a fost justă. Noi, ca țară care a fost prima victimă a agresiunii naziste, care a plătit cu 6.000.000 de victime pentru politica occidentală de reînviere a militarismului german și pentru politica garanțiilor iluzorii, spunem un „nu" categoric noilor încercări de a duce din nou această politică nefastă.

Părerea noastră este că poporul francez, precum și celelalte popoare vecine cu Germania, se situează pe aceeași poziție".

CONFERINȚA DE LA GENEVA A MINIȘTRILOR AFACERILOR EXTERNE

Miniștrii au reluat primul punct de pe ordinea de zi:

Ședința din după amiaza zilei de 15 noiembrie

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: In ședința din după amiaza zilei de 15 noiembrie, care a fost prezidată de H. MacMillan, miniștrii au reluat primul punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania.

Primul a luat cuvîntul V. M. Molotov, în problema reducerii efectivului trupelor străine din Germania.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov în problema reducerii efectivului trupelor străine din Germania

Domnule președinte, domnilor,

Delegația sovietică a prezentat propunerea ca trupele străine, cu excepția unor contingente limitate, să fie retrase de pe teritoriul Germaniei în termen de trei luni. Noi am considerat că după zece ani de la terminarea războiului, deși nu a fost încheiat tratatul de pace, a devenit absolut necesar să fie retrase trupele străine de pe teritoriul Germaniei. Probabil că nimeni nu va obiecta împotriva faptului că această propunere corespunde intereselor poporului german. Din păcate, ea n-a fost sprijinită de miniștrii celor trei puteri, deși aici s-a vorbit destul de mult despre interesele germane.

Ținînd seama de aceasta, delegația sovietică a prezentat spre examinare conferinței la 9 noiembrie o altă propunere și anume de a reduce substanțial efectivele trupelor străine din Germania, considerînd că această propunere va fi mai acceptabilă. Noi am propus să se reducă cu 50% efectivele trupelor celor patru puteri din Germania. Noi am propus totodată ca, simultan, efectivele forțelor armate ale fiecăreia dintre cele patru puteri să se reducă cu efectivul trupelor retrase din Germania.

Guvernul sovietic consideră că înfăptuirea acestei propuneri ar duce la crearea unei situații mai favorabile pentru aplicarea de noi măsuri în scopul întăririi securității europene, constituind totodată primul pas comun pe calea reducerii armamentelor. Traducerea în viață a acestei propuneri ar îmbunătăți situația în Europa.

In unele cazuri lucrurile au fost prezentate aci ca și cum remilitarizarea Germaniei occidentale și includerea ei în N.A.T.O. și Uniunea Europei occidentale ar fi determinată de faptul că în R.D.G. au fost create forțe armate, dîndu-se chiar anumite cifre.

Este îndeobște cunoscut, însă, că încă la conferința de la Berlin de la începutul anului trecut guvernul sovietic a propus să se ajungă la un acord asupra efectivelor și armamentelor formațiunilor existente atît în R.D.G. cît și în R.F.G. Această propunere n-a fost acceptată de cele trei puteri occidentale. Cu această propunere nu a fost de acord nici guvernul Germaniei occidentale, în timp ce guvernul R.D.G. a fost de acord cu această propunere.

Delegația sovietică acordă o mare importanță acestei propuneri în special pentru că ea duce la înlăturarea suspiciunii în relațiile dintre cele două state germane și, prin urmare, ajută la stabilirea înțelegerii reciproce și colaborării între ele.

J. Dulles a declarat că atîta timp cît delegația sovietică va continua să refuze discutarea problemei reunificării Germaniei prin alegeri libere, delegația S.U.A. nu are intenția să examineze propunerile sovietice care nu sînt legate între ele și care se reduc la ceea ce a fost respins de șefii guvernelor.

A. Pinay a declarat că el a expus deja părerea guvernului francez asupra celor două aspecte inseparabile ale problemei care formează primul punct de pe ordinea de zi.

H. MacMillan a declarat că, după părerea sa, propunerea prezentată de delegația sovietică nu are legătură cu lucrările conferinței și contravine spiritului și literei directivelor șefilor guvernelor.

După aceea a luat cuvîntul V. M. Molotov în legătură cu propunerea sovietică cu privire la încheierea unui tratat între grupările existente de state din Europa.

Cuvîntarea lui V. M. Molotov în problema încheierii unui tratat între grupările de state existente în Europa

Domnule președinte, domnilor,

La 9 noiembrie, participanților la conferință le-a fost difuzată propunerea noastră cu privire la încheierea unui tratat între grupările de state existente în Europa.

Intrucît noi nu am realizat un acord cu privire la crearea unui sistem de securitate colectivă în Europa, iar punerea de acord a pozițiilor noastre în această problemă va necesita timp, ar fi de dorit să se ajungă la un acord cu privire la încheierea unui tratat corespunzător îndreptat spre menținerea și întărirea păcii în Europa între membrii pactului nord-atlantic și Uniunii Europei occidentale, pe de o parte, și membrii Tratatului de la Varșovia, pe de altă parte.

Proiectul de principii fundamentale ale acestui tratat, pe care îl aveți la dispoziție, prevede că participanții la tratat își vor asuma obligația de a se abține în relațiile dintre ei de la folosirea forței sau de la amenințarea cu folosirea ei și vor reglementa toate litigiile și diferendele, care se pot ivi între ei, numai pe cale pașnică.

Tratatul propus de noi va avea un caracter provizoriu și va acționa pînă în momentul cînd va fi înlocuit de un tratat cu privire la un sistem de securitate colectivă în Europa.

Propunerea noastră cu privire la încheierea unui tratat între grupările de state existente în Europa pornește în fond de la aceeași idee a atenuării încordării în relațiile dintre Est și Vest, care a fost exprimată de d-l Eden atunci cînd s-a pronunțat pentru un acord cu privire la mărimea forțelor armate și armamentelor celor două grupări atît pe teritoriul celor două state germane existente în prezent, cît și în țările vecine cu Germania.

Revenind la propunerea guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat între grupările existente, delegația sovietică consideră că o atitudine pozitivă față de această propunere, din partea delegațiilor S.U.A., Franței și Marii Britanii, ne-ar permite să facem un pas înainte pe calea atenuării continue a încordării internaționale și a întăririi încrederii între state. Popoarele tuturor țărilor lumii așteaptă din partea noastră acest lucru.

J. Dulles a declarat că S.U.A., la fel ca și Uniunea Sovietică, sînt membre ale Organizației Națiunilor Unite, a cărei Cartă prevede deja obligațiile despre care se vorbește în proiectul de tratat propus de delegația sovietică. S.U.A., a spus Dulles, intenționează să îndeplinească în mod loial obligațiile decurgînd din Cartă, însă ele nu sînt gata să adere la orice alte tratate de securitate cu Uniunea Sovietică, care n-ar ține seamă de existența unei strînse legături între reunificarea Germaniei și problema securității europene.

A. Pinay a declarat și el că propunerea sovietică nu ține seama de legătura dintre reunificarea Germaniei și asigurarea securității.

H. MacMillan a spus că puterile occidentale n-ar putea accepta un tratat de securitate care ar fi bazat pe menținerea divizării Germaniei. El a arătat că obligația de a se abține de la folosirea forței armate este inclusă în Carta O.N.U., precum și în tratatul nord-atlantic.

Răspunzînd la aceste argumente ale miniștrilor celor trei puteri occidentale, V. M. Molotov a spus:

Delegația sovietică a prezentat propunerea cu privire la retragerea din Germania a tuturor trupelor străine sau măcar o jumătate din aceste trupe. Reprezentanții S.U.A., Franței și Marii Britanii au respins această propunere. Ei au refuzat să discute problema retragerii măcar a unei părți a trupelor străine din Germania. Delegația sovietică este nevoită să-și exprime regretul în legătură cu aceasta.

Delegația sovietică a prezentat o altă propunere — cu privire la încheierea unui tratat între grupările existente de state din Europa. Nici această propunere nu a găsit sprijin din partea reprezentanților S.U.A., Franței și Angliei. Au fost formulate aici considerentele în baza cărora se respinge această propunere.

După părerea lui MacMillan, dacă obligația cu privire la renunțarea la folosirea forței ar fi repetată în tratatul dintre grupările existente din Europa, aceasta ar induce în eroare opinia publică. De ce oare ni se propune să repetăm acest articol în proiectul de tratat care a fost propus de delegațiile puterilor occidentale la 28 octombrie?

După ce V. M. Molotov și-a încheiat cuvîntarea, miniștrii puterilor occidentale au declarat că nu mai au de făcut observații pe marginea primului punct de pe ordinea de zi.

V. M Molotov a declarat că ar fi foarte util să se facă un oarecare bilanț al discuțiilor asupra primului punct de pe ordinea de zi. Făcînd un asemenea bilanț, a spus el, am putea arăta în ce probleme pozițiile noastre coincid sau s-au apropiat, precum și să ne exprimăm hotărîrea de a continua eforturile în ce privește punerea de acord a celorlalte chestiuni referitoare la problema securității europene și la problema germană.

In conformitate cu aceasta, V. M. Molotov a prezentat spre examinare conferinței proiectul propunerii delegației sovietice pe marginea primului punct de pe ordinea de zi.

SECURITATEA EUROPEANĂ ȘI GERMANIA

Proiectul propunerii sovietice pe marginea primului punct de pe ordinea de zi

„Miniștrii Afacerilor Externe ai U.R.S.S., S.U.A., Marii Britanii și Franței constată că, deși în urma schimbului de păreri care a avut loc asupra primului punct de pe ordinea de zi — securitatea europeană și Germania — nu s-a reușit încă să se atingă treapta necesară pentru un acord, s-a conturat totuși o identificare a pozițiilor într-o serie de probleme importante referitoare la securitatea europeană și anume:

1.— Toți participanții la conferință s-au pronunțat în favoarea faptului ca în tratatul de securitate europeană să se prevadă că participanții săi renunță la folosirea forței în relațiile dintre ei.

2.— S-a căzut de acord că obligațiile în baza tratatului de securitate europeană trebuie să prevadă măsuri comune pentru a opune rezistență unei eventuale agresiuni în Europa.

3.— S-a căzut de asemenea de acord ca statele participante la tratat să nu acorde ajutor agresorului.

4.— S-a recunoscut necesitatea stabilirii între Est și Vest a unei zone pe al cărei teritoriu să fie înfăptuite măsurile privind stabilirea nivelurilor limită ale forțelor armate ale statelor respective, instituindu-se inspecția corespunzătoare.

5.— S-a recunoscut necesitatea unor consultări reciproce între participanții la tratat în scopul asigurării îndeplinirii de către state a obligațiilor asumate în baza tratatului de securitate europeană.

6.— Există de asemenea acordul deplin ca obligațiile în baza tratatului de securitate în Europa să nu afecteze dreptul inalienabil al statelor la autoapărare individuală sau colectivă.

Toți participanții la conferință subliniază totodată că nu s-a obținut încă un acord asupra unor asemenea probleme principale ca asigurarea securității europene pe baza întăririi colaborării între state, precum și rezolvarea problemei germane și restabilirea unității Germaniei.

Toți participanții la conferință au manifestat năzuința de a continua eforturile îndreptate spre obținerea unui asemenea acord".

După ce V. M. Molotov a prezentat această propunere, J. Dulles a declarat că ea ar trebui studiată în seara aceasta cu scopul de a se reveni asupra ei la 16 noiembrie, la ședința următoare, cînd miniștrii vor examina eventualul comunicat cu privire la conferința miniștrilor Afacerilor Externe. A. Pinay s-a alăturat acestei propuneri. H. MacMillan a declarat de asemenea că un document atît de important trebuie studiat. Mîine, a spus el, va trebui să încercăm să încheiem lucrările noastre incluzînd, desigur, și acordul în legătură cu comunicatul respectiv. El a propus de asemenea ca miniștrii să se întrunească într-o ședință închisă „pentru a clarifica munca ce va mai trebui depusă".

Această propunere a fost adoptată, după care miniștrii s-au întrunit în ședință în cadru restrîns.

In cadrul ședinței din 15 noiembrie, delegația U.R.S.S. a prezentat de asemenea spre examinare conferinței proiectul de declarație a celor patru miniștri ai Afacerilor Externe în problema dezarmării.

Proiect de declarație a celor patru puteri în problema dezarmării

(TEXTUL PREZENTAT DE DELEGAȚIA SOVIETICĂ)

Călăuziți de dorința de a contribui la micșorarea încordării internaționale, la întărirea încrederii dintre state, la înlăturarea primejdiei de război și la micșorarea poverii înarmărilor, miniștrii Afacerilor Externe ai Uniunii Sovietice, Statelor Unite ale Americii, Regatului unit și Republicii Franceze sînt convinși ca și înainte de necesitatea de a tinde și în viitor spre realizarea unui acord asupra unui vast program de dezarmare care să contribuie la pacea și securitatea internațională cu folosirea cît mai limitată a resurselor umane și economice ale lumii pentru nevoile înarmării.

Discuțiile lor au arătat că există o înțelegere în legătură cu acest scop și că pozițiile celor patru puteri s-au apropiat în ce privește unele probleme importante referitoare la reducerea armamentelor și interzicerea armei atomice, inclusiv necesitatea instituirii unui control eficient. Cît privește problemele asupra cărora nu s-a ajuns încă la o înțelegere, miniștrii au convenit că cele patru puteri, împreună cu alte state interesate, vor depune eforturi pentru a înlătura divergențele existente și a elabora în felul acesta un sistem de dezarmare acceptabil pentru ele, care să prevadă reducerea tuturor armamentelor și a forțelor armate însoțită de garanții efective.

Totodată, miniștrii au căzut de acord ca studierea metodelor de control asupra îndeplinirii de către state a obligațiilor de dezarmare care are loc în prezent în diferite țări, să aibă drept scop înlesnirea reglementării problemei dezarmării.

Inchiderea lucrărilor conferinței de la Geneva

* * *

COMUNICATUL conferinței de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Regatului Unit, U.R.S.S. și S.U.A.

(27 octombrie — 16 noiembrie 1955)

In conformitate cu Directivele date de șefii celor patru guverne după conferința lor din iulie de la Geneva, miniștrii Afacerilor Externe ai Republicii Franceze, Regatului Unit, Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste și Statelor Unite ale Americii au ținut ședințe la Geneva de la 27 octombrie pînă la 16 noiembrie 1955. Ei au discutat deschis și sub toate aspectele trei probleme a căror examinare le-a fost încredințată prin Directive, și anume: 1. Securitatea europeană și Germania; 2. Dezarmarea; 3. Dezvoltarea contactelor între Est și Vest.

Miniștrii Afacerilor Externe au căzut de acord să raporteze asupra rezultatelor discuțiilor lor șefilor guvernelor respective și să recomande ca viitoarea desfășurare a discuțiilor miniștrilor Afacerilor Externe să fie reglementate pe căi diplomatice.

Ședința din dimineața zilei de 16 noiembrie

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 noiembrie, ora 11,30 miniștrii Afacerilor Externe s-au întrunit în cea de-a 16-a ședință pentru a examina propunerea delegației sovietice la primul punct al ordinei de zi — securitatea europeană și Germania — prezentată în ședința din după amiaza zilei de 15 noiembrie.

Ședința din dimineața zilei de 16 noiembrie a fost prezidată de V. M. Molotov.

Primul care a luat cuvîntul în problema aflată în discuție a fost J. Dulles. La 15 noiembrie, a spus el, delegația sovietică a prezentat propunerea ca miniștrii Afacerilor Externe ai celor patru puteri să constate că pozițiile noastre într-o serie de probleme importante privind securitatea europeană, coincid. Nu ignorez faptul că s-a vădit un anumit paralelism.

J. Dulles și-a exprimat temerile că propunerea sovietică ar putea să creeze o impresie greșită, deoarece oglindește insuficient părerea puterilor occidentale că în condițiile scindării Germaniei nu poate exista o securitate, precum și părerea puterilor occidentale asupra importanței pe care o prezintă pentru propria lor securitate și pentru securitatea altor țări organizații ca NATO și Tratatul de la Bruxelles.

Apoi A. Pinay a făcut o scurtă declarație. Referindu-se la faptul că în declarația sovietică se arată că punctele de vedere în problema securității europene coincid, el a calificat acest lucru drept formal și aparent.

H. MacMillan s-a limitat la a declara că nu poate adăuga nimic la declarațiile d-lor Dulles și Pinay, cu care guvernul englez este absolut de acord.

V. M. Molotov a declarat că delegația sovietică nu consideră necesar să vorbească pe larg despre documentul prezentat conferinței spre examinare.

Dl. Dulles, a declarat V. M. Molotov, a spus că în acest document se menționează atît punctele din pozițiile celor patru puteri care coincid, cît și problemele importante asupra cărora părerile se deosebesc.

Aceasta este absolut just. Nimeni nu obiectează că propunerea sovietică poate fi formulată mai bine, mai precis și mai complect în ceea ce privește oglindirea tuturor laturilor problemei. Există bineînțeles și dificultăți tehnice, printre care și lipsa de timp, pentru a cădea de acord asupra modificărilor corespunzătoare. Totuși este puțin probabil să se poată justifica refuzul prin dificultăți tehnice de a se realiza un acord în aceste probleme.

Referindu-se la declarația lui A. Pinay, V. M. Molotov a spus:

Dl. Pinay ar putea fi înțeles în sensul că n-am căzut încă de acord asupra țelurilor generale. Mi se pare însă că el a uitat directivele șefilor guvernelor, adoptate la conferința de la Geneva din luna iulie. Aceste directive oglindesc țelurile generale asupra cărora au căzut de acord guvernele noastre și noi am pornit de la aceea că propunerea noastră corespunde acestor directive și spiritului Genevei.

Expunerea poziției d-lui MacMillan, a menționat V. M. Molotov, a fost cea mai clară.

Avînd în vedere toate acestea, a spus V. M. Molotov în încheiere, delegația sovietică își exprimă regretul că n-am reușit să realizăm un acord în problemele expuse în propunerea delegației sovietice, și ia notă de declarațiile care au fost făcute aici în această problemă.

După aceasta, ședința a luat sfîrșit.

Declarația lui V. M. Molotov la ședința de închidere

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite declarația făcută de V. M. Molotov în ședința de închidere, din 16 noiembrie, a Conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri:

Conferința noastră a fost convocată în urma hotărîrii șefilor guvernelor celor patru puteri și a examinat problemele care au fost stabilite prin Directivele adoptate la conferința din iulie. Ea a avut drept scop să discute probleme arzătoare ale vieții internaționale și să obțină prin eforturi comune slăbirea continuă a încordării internaționale și întărirea încrederii între state.

Problema principală pe care trebuia să o examinăm a fost problema securității europene și, în legătură cu aceasta, problema Germaniei.

Este absolut firesc ca pentru popoarele Europei pe primul loc să stea problema securității europene. Problema germană are însă față de această problemă un caracter subordonat.

In decursul întregii conferințe delegația U.R.S.S. s-a străduit să convingă pe reprezentanții Franței, Marii Britanii și Statelor Unite ale Americii de necesitatea de a respecta Directivele șefilor guvernelor cu privire la asigurarea securității în Europa. Numai un sistem de securitate colectivă, cuprinzînd toate statele europene, indiferent de deosebirile în orînduirea lor socială și de stat, poate să corespundă intereselor păcii și securității în Europa.

Din partea reprezentanților Statelor Unite ale Americii, Franței și Marii Britanii s-a vădit o tendință care nu corespunde deloc cu hotărîrile șefilor guvernelor. S-a căutat să se obțină consimțămîntul nostru nu numai la remilitarizarea Germaniei occidentale care se și desfășoară după acordurile de la Paris, ci și la remilitarizarea Germaniei răsăritene și la includerea întregii Germanii în grupările militare ale puterilor occidentale.

Trebuie să ne exprimăm regretul că la conferința noastră n-am reușit să realizăm atitudinea cuvenită față de problema germană. Deși despre Germania reprezentanții puterilor occidentale au vorbit mult și însuflețit, totuși ei nici n-au acceptat să asculte pe reprezentanții poporului german, respingînd propunerea noastră de a invita pe reprezentanții Republicii Democrate Germane și Republicii Federale Germane.

La ce a dus discutarea problemei securității europene și Germania?

Discuțiile au arătat că problema securității europene este o problemă foarte importantă pentru toate popoarele Europei și că fără rezolvarea acestei probleme nu poate fi rezolvată nici problema germană. Ele au arătat, totodată, că și în condițiile existenței a două state germane securitatea europeană poate fi asigurată.

Toate acestea arată că propunerea Republicii Democrate Germane cu privire la crearea unui Consiliu pe întreaga Germanie, cuprinsă în mesajul adresat de guvernul R. D. Germane Conferinței noastre, este arzătoare și pe deplin justă.

Discutarea problemei securității europene și Germaniei nu ne-a dus încă la concluzii de comun acord. Sperăm însă că discutarea ei va avea urmări folositoare, că rezolvarea acestor probleme nu va fi tergiversată, că vom ajunge la concluzii și hotărîri de comun acord.

Conferința a acordat o atenție considerabilă problemei dezarmării. Această problemă afectează interesele vitale ale tuturor popoarelor.

In Directivele șefilor guvernelor în problema dezarmării a fost exprimată năzuința spre înlăturarea primejdiei unui război și spre micșorarea poverii înarmărilor.

In ultimul timp guvernul S.U.A., iar apoi guvernele Marii Britanii și Franței au pășit pe calea revizuirii pozițiilor pe care s-au situat înainte în problema reducerii armamentelor și interzicerii armei atomice. Ele refuză examinarea măsurilor în vederea dezarmării. Mai mult, puterile occidentale s-au situat la conferință pe o poziție care se află în contradicție directă cu directivele șefilor guvernelor.

Poziția Uniunii Sovietice este clară și consecventă. Noi pornim de la faptul că principala sarcină în domeniul dezarmării este realizarea unor măsuri practice îndreptate spre încetarea cursei înarmărilor, salvarea popoarelor de primejdia unui război atomic.

Uniunea Sovietică pornește de la faptul că și în situația actuală este posibil să se obțină un succes serios în problema dezarmării, inclusiv în problema înlăturării primejdiei unei agresiuni armate prin surprindere. In actualele condiții pînă la încheierea unei convenții generale care să prevadă o interzicere totală a armei atomice, ar avea o uriașă importanță condamnarea morală și politică a folosirii armei atomice și cu hidrogen.

Noi am propus de asemenea ca conferința noastră să declare în unanimitate că cele patru puteri se vor abține în relațiile dintre ele de la folosirea forței armate și că vor rezolva divergențele, care există sau se pot ivi între ele, numai pe cale pașnică.

Din păcate nici una din aceste propuneri nu a fost adoptată de către cele trei puteri occidentale, și datorită acestui fapt noi trebuie să încheiem conferința fără să fi obținut rezultate practice în această problemă importantă.

Este necesar să ne referim și la punctul 3 al ordinei de zi — problema dezvoltării contactelor între Est și Vest.

Delegația sovietică a prezentat propuneri urmărind înlăturarea barierelor dintre Est și Vest, care împiedică dezvoltarea comerțului liber și a relațiilor economice, ce constituie o bază reală pentru întărirea tuturor celorlalte legături dintre popoare.

Dar delegația sovietică nu a găsit sprijin din partea delegațiilor S.U.A., Angliei și Franței, ale căror propuneri s-au îndepărtat de spiritul colaborării care a caracterizat discuțiile privitoare la problema contactelor la conferința din iulie de la Geneva a șefilor guvernelor.

Noi considerăm totuși că discutarea problemei contactelor la actuala conferință va contribui la elaborarea ulterioară a unor hotărîri de comun acord. Guvernul sovietic însă, neașteptînd asemenea hotărîri, va înfăptui în practică dezvoltarea contactelor cu țările care năzuiesc la aceasta.

Acordăm o mare însemnătate rezultatelor conferinței de la Geneva a șefilor guvernelor care a oglindit larga năzuință a popoarelor spre destindere în relațiile internaționale.

Actuala conferință a miniștrilor Afacerilor Externe s-a încheiat fără adoptarea vreunor hotărîri esențiale.

Ea a arătat că fiecare pas înainte în micșorarea continuă a încordării internaționale este însoțit de mari greutăți, de biruirea unor obstacole și stări de spirit care adesea trag lucrurile nu înainte, ci înapoi. Uneori și astăzi am observat cîte ceva, ce nu corespunde deloc spiritului Genevei. Dar, acționînd în acest fel, se poate ajunge la o situație apropiată de izolare și nu la îmbunătățirea pozițiilor proprii în rîndurile popoarelor lumii. Totodată conferința a contribuit la atragerea atenției cercurilor largi asupra problemelor celor mai arzătoare ale timpului nostru, iar aceasta nu poate să nu aibă efecte pozitive.

Acum au devenit mai clare nu numai obstacolele, ci și posibilitățile largi care există pentru rezolvarea cu succes a unor probleme ca asigurarea securității europene, problema dezarmării, rezolvarea problemei germane, lărgirea legăturilor economice și culturale între Est și Vest și altele. Sîntem convinși că actuala conferință va folosi dezvoltării colaborării internaționale și micșorării continue a încordării internaționale.

Ședința de închidere

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

In după amiaza zilei de 16 noiembrie a avut loc sub președinția lui V. M. Molotov ședința de închidere a conferinței miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei, Uniunii Sovietice și S.U.A.

Miniștrii au căzut de acord asupra textului comunicatului cu privire la lucrările conferinței. Apoi au făcut declarații (de închidere) J. Dulles, A. Pinay, H. Mac Millan și V. M. Molotov.

Declarația lui J. Dulles

Șefii guvernelor noastre, a spus J. Dulles, au căzut de acord să ia noi măsuri pentru a rezolva unele probleme dificile, care mult timp n-au putut fi rezolvate: problema Germaniei, problema dezarmării și problema înlăturării piedicilor sau barierelor care au despărțit blocul sovietic de lumea liberă. Șefii guvernelor ne-au însărcinat să traducem intențiile lor în acțiuni concrete.

Totuși, nu pot fi constatate mari realizări, lucru ce reiese clar din comunicatul nostru.

Oprindu-se asupra rezultatelor discutării primului punct de pe ordinea de zi — cu privire la securitatea europeană și Germania — Dulles a spus că cele trei puteri occidentale au făcut propuneri în problemele securității europene și unificării Germaniei, adică în două probleme în legătură cu care șefii guvernelor au căzut de acord că sînt indisolubil legate între ele. El a arătat că în aceste propuneri s-au prevăzut garanții speciale și măsuri preventive pentru ca Uniunea Sovietică să fie asigurată pentru cazul cînd Germania, înfăptuindu-și dreptul inalienabil la apărarea colectivă și individuală, va dori să adere la tratatul Atlanticului de nord sau la tratatul de la Bruxelles. J. Dulles a declarat că părțile pozitive ale acestei propuneri cu privire la securitate constau în faptul că Uniunea Sovietică a găsit în ea multe puncte cu care poate fi de acord.

Trecînd la cea de a doua problemă de pe ordinea de zi — problema dezarmării — J. Dulles a spus că răspunderea principală pentru rezolvarea acestei probleme nu a revenit conferinței miniștrilor Afacerilor Externe. In iulie șefii guvernelor au consimțit să colaboreze, prin intermediul subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, în vederea elaborării unui sistem acceptabil de dezarmare. Totodată, a spus J. Dulles, consider că discutarea de către noi a problemei dezarmării a fost utilă.

Referindu-se la cel de al 3-lea punct de pe ordinea de zi — dezvoltarea contactelor — J. Dulles a declarat că nici în această problemă nu se poate constata un acord.

Dulles a spus: Cred însă că eforturile întreprinse nu vor fi zadarnice. In perioada care a trecut de la conferința din iulie a șefilor guvernelor, unele obstacole din calea dezvoltării legăturilor dintre noi au fost de fapt înlăturate. Procesul care a început acum va continua fără îndoială. Este posibil ca el să continue încet și în mod neuniform dar considerăm că el nu va putea fi oprit în loc.

Această conferință a avut latura ei pozitivă. Noi am vorbit aici în mod deschis, am discutat problemele cu seriozitate, fără jigniri reciproce. Tratativele noastre nu au fost cu totul nerodnice. Guvernul și poporul Statelor Unite doresc să dezvolte relații mai bune cu Uniunea Sovietică.

Sînt convins că politica noastră va continua să găsească metode cu ajutorul cărora se va putea obține libertatea diferitelor persoane, de a face schimb de idei, se va putea obține controlul asupra dezarmării și reunificarea Germaniei.

(Textul celorlalte declarații se va publica în numărul viitor)

Intrevedere între V. M. Molotov și Georg Handke

GENEVA 16 (Agerpres). — TASS transmite: La 16 noiembrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., l-a primit pe Georg Handke, șeful delegației de observatori ai Republicii Democrate Germane, și secretar de stat la Ministerul Afacerilor Externe al R. D. Germane. G. Handke se află la Geneva în legătură cu conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor patru puteri.

S-au discutat rezultatele dezbaterii la conferință a problemei securității europene și Germania.

La convorbire a fost de față și G. M. Pușkin, ambasadorul U.R.S.S. în Republica Democrată Germană.

Tratative economice iugoslavo-poloneze

VARȘOVIA 16 (Agerpres). — După cum anunță agenția P.A.P. în urma tratativelor ce au avut loc la Varșovia între delegația economică a R.P.F. Iugoslavia și delegația economică a R. P. Polone, au fost semnate: un protocol cu privire la schimburile comerciale între cele două țări pe anul 1956 în valoare de cîte 14.000.000 dolari pentru fiecare parte... un acord cu privire la colaborarea tehnico-științifică, un acord cu privire la comunicațiile aeriene, un protocol pentru reglementarea datoriilor restante pentru ambele părți contractante în perioada dintre 9 mai 1945 și 12 februarie 1955.

In cadrul tratativelor dintre cele două delegații au fost dezbătute de asemenea probleme privind livrările poloneze de utilaj capital către Iugoslavia. Guvernul R. P. Polone s-a declarat dispus să deschidă un credit Iugoslaviei. De asemenea au fost discutate măsurile pentru dezvoltarea turismului între cele două țări.

Prima sesiune a Consiliului pactului de la Bagdad

LONDRA 16 (Agerpres). — Potrivit relatărilor agenției United Press, la 19 noiembrie ministrul de externe al Marii Britanii, MacMillan, va pleca în capitala Irakului pentru a asista la prima sesiune a Consiliului pactului de la Bagdad. El va fi însoțit de feldmareșalul Gerald Templer, șeful statului major imperial și de Evelyn Shuckburgh, expert în problemele Orientului Mijlociu din Ministerul de Externe al Angliei.

Agențiile de presă comunică:

MOSCOVA.— La 15 noiembrie a avut loc în marele palat al Kremlinului cea de a doua ședință a conferinței unionale a crescătorilor de oi. La această ședință au participat N. S. Hrușciov, A. I. Mikoian și K. E. Voroșilov.

PARIS. — In după amiaza zilei de 16 noiembrie Comisia pentru sufragiul universal a Adunării Naționale Franceze a respins cu 24 de voturi contra, 19 voturi pentru și o abținere proiectul de lege adoptat la 15 noiembrie de Consiliul Republicii în vederea organizării alegerilor pe baza sistemului majoritar pe arondismente în două ture de scrutin.

PEKIN.— In cursul după-amiezii de 15 noiembrie, Ciu En-lai, premierul Consiliului de stat al R.P. Chineze, a primit pe membrii delegației Ligii naționale japoneze pentru apărarea Constituției, condusă de Tețu Katayama și Totaru Fujita.

BUDAPESTA.— Delegația Sovietului Suprem al U.R.S.S., care a sosit în Ungaria la invitația Adunării de Stat a R.P. Ungare, a fost primită în ziua de 15 noiembrie de Mátyás Rákosi, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria și de András Hegedus, președintele Consiliului de Miniștri al R.P. Ungare, cu care a avut o convorbire cordială.

GENEVA.— După cum a devenit cunoscut din cercuri de obicei bine informate, în timpul convorbirilor care au avut loc în ultimele zile între V. M. Molotov și Dulles precum și între V. M. Molotov și MacMillan s-a discutat problema admiterii de noi membri în Organizația Națiunilor Unite.

După cum s-a aflat V. M. Molotov a comunicat miniștrilor Afacerilor Externe ai S.U.A. și Marii Britanii că guvernul sovietic sprijină întrutotul propunerea Canadei privitoare la admiterea simultană în O.N.U. a 18 state care au depus cereri.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, Secția scrisori, Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin". STAS — 3452 — 52